

தெரிதல்

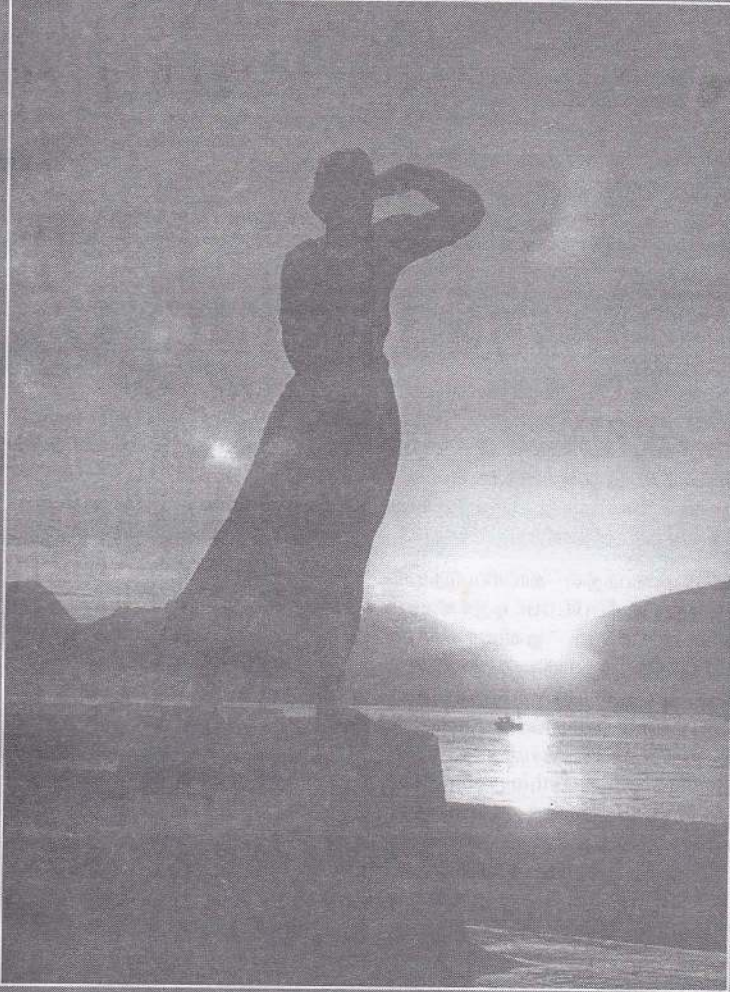
புலகீதம்

மழைத்தாறல் தெருப்புமுதி
மரவட்டை ஈசல்
எல்லாம் வரும்...
என்றாலும் முடிவிடாதே -
சூரியனும் நிலவும் காற்றும் வரும்
அதே யன்னலால்தான்!
- சனிதா

இரண்டாம் சூண்டுச் சிறப்பிப்பு

தை - மார்ச் 2006

5/=

வாழ்க்கையின் காலம்

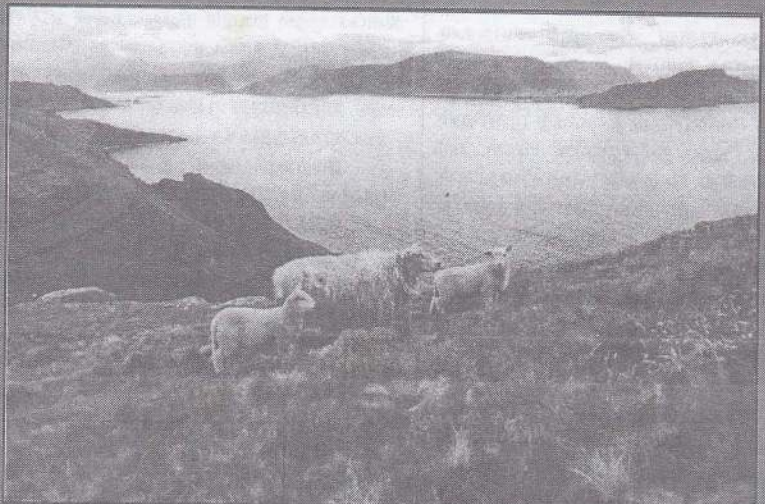
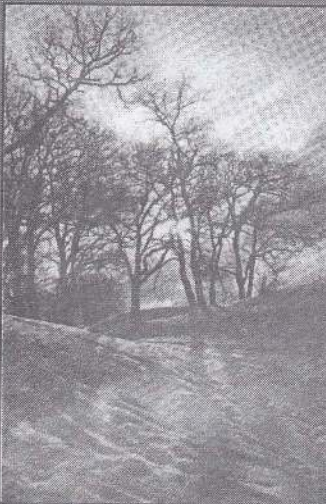
அழிவின் பாழுவெளிகளையும் தாண்டி
அப்பால் போகும் வாழ்க்கையின் காலம்
தனது
முற்றுப்புள்ளிக்கான
முகவரியைத் தேடியலைகின்றது.

வழிநெடுகிலும்
அகோரமுகம் தரித்த
பாதச்சுவடுகளின் நடுவே தெரிகின்றன
அசிங்கத்தனத்தின் மறுபக்கங்கள்.

வாழ்வா? சாவாவென்ற
வாழ்வியலின் எதிர் நீச்சலுக்குமத்தியில்
கலிமுற்றிய காலங்கள்
தம் மந்தகாசப் புன்னகையோடு
தமக்குரியகணக்கை முடிக்கின்றன
எவர்க்கும் தயவு தாடசண்யமின்றி.

நலிந்தவன் வாழ்வினைத் தெரிந்தெடுத்து
நம்பிக்கெடுக்கும் கழுவேற்றிகள் நடுவினில்
விறைத்துப்போன மன வைராக்கியத்தோடு
இன்னும்
விடியலைத்தேடுகிறது மானுடத்தின் ஒருபகுதி!

- அலெக்ஸ் பரந்தாமன்

ஒளிப்படங்கள் : தமயந்தி

இளைய தலைமுறைக்கான கலை இலக்கிய இருதிங்கள் இதழ்

செய்தல்

“நான் சொல்கிறேன் என்பதாலேயே நீ ஏற்றுக்கொள்ளாதே; உன் புகுத்தறிவினால் நான் சொல்வதையெல்லாம் கேள்விக்கு உடரியதாக; உனக்கு நீயே ஒளியாக இரு!” - புகார்

நீயையும் - மொழியும்!

இந்தப் பதின்முன்றாவது இதழுடன், மூன்றாம் ஆண்டில் ‘தெரிதல்’ காலபதிக்கிறது! ஆக் கங்களைத் தந்து தவியோர், பதிப்பித்தலில் பங்கேற்றோர், பிரதிகளைத் தொடர்ந்து விநியோகித்த ஆர்வலர், கருத்துக்கூறி நெறிப்படுத்தியோர் ஆகிய அனைவருக்கும் நன்றிகள்.

இவர்களின் ஆதரவு தொடர்ந்தும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கடந்த ஆண்டுச் செயற்பாட்டில் நிறைவு இருக்கின்றது; ஆயினும் சில ஏமாற்றங்களையும் பகிர்ந்துகொள்ளத்தான் வேண்டும்.

இணைய தலைமுறைக்கான விடயங்களை வெளியிட்டுள்ளபோதிலும், அவர்களின் சொந்த ஆக் கங்களைப் போதிய அளவில் - கிடைக்காததால் - வெளியிட இயலவில்லை.

பொருத்தமான கேள்விகள் வராமையால் ‘பகிர்வு’ பகுதியை இடையிடையேதான் வெளியிட முடிந்தது.

தவிர, முக்கியமான இன்னுமொன்று உள்ளது.

‘தெரிதல்’ பிரதிகள் (இரண்டு விற்பனை நிலையங்கள் தவிர்த்து) ஆர்வலரால் நேரடியாகவே விநியோகிக்கப்படுகின்றன;

புதிய சாளரங்கள்

அபத்தங்களை மட்டுமே விற்கும் புத்தகசாலைகள், மிகவும் மோசமாக பயனாளியை அவமதித்து மறுதலிக்கும் ‘பொதுசன’ நூலகம், பாடநூல்களுக்குள் முளையைச் சுருட்டிக் கொள்ளும் ஆமை போன்ற கல்வி நிறுவனங்கள், ஆண்களின் கைமுடிக்களும் பெண்களின் இடுப்புகளும் மட்டும் நடிக்கும் படங்களைத் தவிர வேறெதையும் திரையிடாத திரையரங்குகள்... இதுதான் நமது சூழலின் குரூர யதார்த்தம்!

தவிர கலை, இலக்கிய நாட்டமுடைய ஒருவரின் தேடலை மறுதலிக்க அனைத்து அபத்தங்களும் கைகோத்து நிற்கும் இச்சூழலில், அம்மனிதனுக்கு இணையம் நல்கும் சாத்தியங்கள் ஆறுதலளிப்பவை.

கீழே, பயனுள்ள சில இணையத்தள முகவரிகள் தரப்பட்டுள்ளன.

www.thinnai.com - வாரந்தோறும் இணையத்தில் வெளியாகும் இவ்விதழ் முற்றிலும் இலவசமானது. ‘பின் நவீனத்துவக்’ கோட்பாடுகளை உள்வாங்கி எழுதும் படைப்பாளிகள் இவ்விதழைத் தம் தளமாகப் பயன்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது.

www.littlemag.com - The Little Magazine/ TLM டெல்லியிலிருந்து வெளிவரும் ஒரு சிறுபத்திரிகை. பரவலாக அறியப்படும் இவ்விதழின் இணையப் பதிப்பு இம்முகவரியில் இலவசமாகக் கிடைக்கிறது.

www.readprint.com - இந்த இலவச மின் - நூலகத்தில் ஆங்கில ‘கிளாசிக்’குகளை வாசிக்க முடியும். ஜோர்ஜ் ஓர்வெல், எமிலிப்ரூண்ட், டி.எச்.லோரன்ஸ் போன்றோரது படைப்புகள் சமீபத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

www.pallets of vision.com - புகழ்பெற்ற

அவர்களிற பெரும்பான்மையோர் உரியவகையில் ஒத்துழைப்பு வழங்கிவருகின்றனர்.

ஆனால், பத்து இருபது எனப் பிரதிகளைத் தொடர்ந்து பெற்று சிலர், விற்பனைப் பணத்தை அனுப்பாததுள்ளனர்; பல தடவைகள் நினைவுட்டியும் பணத்தொகையை அவர்கள் அனுப்பவில்லை. கவலைக் குரிய விடயமென்னவென்றால், இந்த நினைவுட்டல் கடிதங்களிற்கு சிறுபதிலைத் தானும் அனுப்பிவைக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கருதாதது.

சஞ்சிகையாளர், விரிவுரையாளர், மதகுமார், கவிஞர், சிறுகதையாசிரியர், நூல்வெளியீட்டாளர், ஆசிரியர் என அந்தச் ‘சிலர்’ அமைகின்றனர். தற்போது இவர்களிற்கு ‘தெரிதல்’ அனுப்பப்படுவதில்லை.

தமிழகச் சிற்பேடுகளான ‘தீம்தரிக்கிட’, ‘உயிர்மை’ என்பன - தமக்கு இவ்வாறு விற்பனைப் பணத்தைச் செலுத்தாதவர்களின் பெயர்களைத் தமது இதழ்களில் வெளியிட்டுள்ளன; ஆயினும், ‘தெரிதல்’ அவ்வாறு செய்யப்போவதில்லை.

ஆனால், இவ்வாறான ‘தார்மிகச்’ சீரழிவு நிலைமையின் மத்தியிலும், வேறு சிரமங்களுடனும் தான் ‘தெரிதல்’ வெளிவருகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

சமூகப்பொறுப்புணர்வும் கலை இலக்கிய அக்கறையுட்கொண்ட நலநெஞ்சங்களின் ஒத்துழைப்புடன், தொடர்ந்து செயற்படும் நம்பிக்கை இன்னமும் இருக்கிறது! ☺

ஒவியங்களை இணையத்தில் காட்சிப்படுத்தும் தளங்களில் இது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பட்டியலிடப்பட்டிருக்கும். ஒவியர்களின் பெயர்களைத் தேர்வுசெய்து சொடுக்குவதன் (Click செய்தல்) மூலம் அவர்களைப் பற்றிய குறிப்புடன் கூடிய படைப்புகளைப் பார்வையிட முடியும். இச்சேவையும் முற்றிலும் இலவசமானதே.

www.dictionary of everything.com/writers - இத்தளத்தில் எழுத்தாளர் ஒருவருடைய பெயரை ‘ரைப்’ செய்து ‘தேரக்’ விசையை சொடுக்குவதன்மூலம் அவரது புகைப்படம், வாழ்க்கைக்குறிப்பு, படைப்புகள் தொடர்பான விவரம் என்பவற்றை இலவசமாகப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

www.books.google.com - ‘இலவசப் புரட்சி’ மூலம் சமீபகாலமாக சர்ச்சையைக் கிளப்பி வரும் google நிறுவனத்தின் பரிசோதனை முயற்சியே இத்திட்டம். நமக்குத் தேவைப்படும் விடயத்தை ‘ரைப்’ செய்து தேடுவதன் மூலமாக அது சம்பந்தமான புத்தகங்களின் பக்கங்களை - மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் - வாசிக்கலாம்.

மேற்கூறியவை தவிர Google, Yahoo போன்ற தேடுபொறிகளில் திரைப்படங்கள், இயக்குநர்கள், எழுத்தாளர்கள், ஒவியர்கள் மற்றும் பல விடயங்கள் பற்றித் தேடல்களை மேற்கொண்டு விவரம் அறியலாம் என்பது நிச்சயம் மகிழ்ச்சியை அளிக்கக்கூடியது! - எச். எச். ஓர்மா ☺

ஆண்டுச் சந்தா: ரூபா 50/-; தனிப்பிரதி தேவையானோர் பத்து ரூபா முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அ. யோகராசா

‘தெரிதல்’

இலக். 1, ஓடைக்கரை வீதி,

குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

அஞ்சலி!

முகங்கள், காற்றுவெளி, நேற்று (குறும்படம்) ஆகிய படைப்புகளினால் - தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் தவிர்த்துவிட முடியாதவராய்த் தனது தடங்களைப் பதித்த ஈழத்து நெறியாளர் ‘ஞானரதன்’, 18.01.2006 இல் காலமானார்.

படைப்புச் ‘செயற்பாட்டில்’ ஈடுபட்டதோடு, இளந்தலைமுறையினர் பலருக்கு வழிகாட்டி - அவர்களது ஆற்றல் மேம்படவும் துணைநின்றவர் அவர்.

நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, ஓவியம் எனவும் அவரது படைப்புலகம் பரந்திருந்தது.

எளிமையுடனும், நேர்மையுடனும், அர்ப்பணிப்புடனும் செயற்பட்ட அந்த நல்ல மனிதருக்கு, ‘தெரிதல்’ அஞ்சலி செலுத்துகின்றது!

குறும்புகதை

இராமரின் குரங்கு ‘அனுமான்’

சிவத்தான் அண்டைக்குப்பாத்து கடையில நிக்கிற பொடியனை “கடையை ஒருக்கால் பாத்துக்கொள் தம்பி, வெளியில எனக்கொரு அலுவல்” என்று சொல்லிப்போட்டுப் போனார்.

கடையோ பலசரக்குக்கடை. அதோட எல்பன்றகவுள் ஐஸ்கிரீமும் அங்கை விக்கிறது வழக்கமாயிருந்தது. பொடியன் கடையைப் பாத்தொண்டு நிண்ட அண்டைக்கு மத்தியானம், வாட்டசாட்டமான ஒருத்தன் கடைக்குள்ள வந்து, ஐஸ்கிரீம் வைக்கிற பெட்டியைத்திறந்து ஒரு ஐஸ்கிரீமை எடுத்துக் குடிச்சான். பிறகு இன்னொண்டு. அதுக்குப் பிறகு இன்னொண்டு என்று மூண்டு ஐஸ்கிரீம் குடிச்சிட்டு - கப்புகளை வெளில எறிஞ்சிட்டு வெளிக்கிட்டுக்கை கடைப்பொடியன், “என்ன ஐஸே உம்மட எண்ணத்துக்கு வந்தீர்... ஐஸ்கிரீமைக் குடிச்சீர்... பேசாமப்போறீர்” என்று கேக்க, குடிச்சவன் “அது அப்பிடித்தான்” என்பான் பொடியனைப்பாத்து முறைச்சுக்கொண்டு.

பொடியனுக்கு கோபம் வந்திட்டுது. “எளியவனா! செய்யிறதையும் செய்துபோட்டு அது அப்பிடித்தான் என்று நியாயங்க கதைக்கிறீயோ...” என்பான் பொடியன்.

“மரியாதையாக கதையும் என்ன ஆரெண்டு தெரியுமோ?” ஐஸ்கிரீம் குடிச்சவன் ரோசக்காரனாகி பதிலுக்குக் கத்தினான். அதுக்கிடையில சிவத்தான் வந்து சேந்திட்டார். - ஐஸ்கிரீம் குடிச்சவனைப் பாத்து வில்லங்கத்துக்கு சிரிச்சார். அவன் சிரிக்காமல், “என்ன ஐஸே உம்மடயான் கனக்கக் கதைக்கிறார். என்னை ஆரெண்டு சொல்லேல்லையோ?” என்று கேட்டார்.

அதுக்கு சிவத்தான், “உவன் உப்பிடித்தான். நீங்கள் குறைவிளங்காமல் போங்கோ!” என்பார். அவன் போகிட்டான்.

போனாப் போல சிவத்தான் பொடியனைப்பாத்து, “விசர்க்கொந்தா! உனக்கு ஆக்களைத் தெரியாதே! அவன் கடையை வாடகைக்கு தந்தவன்ரமேன். அவனோட உனக்கென்ன கதை” என்று ஒரு குடுவை குடுக்க - பொடியன், “அண்ணை அவன் செய்தவேலை தெரியுமோ?” என்று தொடங்க, “எனக்கெல்லாம் தெரியும் நீ வாயை மூடு” என்பார் சிவத்தார்.

பொடியன் தன்னைத் தானே கேட்டான் - இராமரின் குரங்கு அனுமன்; மற்றாக்களின் குரங்கு தேவாங்கோ? - தேவேந்திரன் ☺

இலங்கையர்கோன்: மறுமதிப்பீடு

1. இலங்கையர்கோன் (ந. சிவஞானசுந்தரம்) சிறுகதை, மொழிபெயர்ப்பு, நாடகம், விமர்சனம் எனப் பல்திறைகளிலும் ஈடுபாடு காட்டியவர். ஆயினும் ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளின் ஒருவர் என்ற விதத்திலேயே நன்கறியப்பட்டவர். எனவே, இதுபற்றி முதலில் அவதானிப்பது பொருத்தமானது. அவ்வழி, ஈழத்தில் 1930களில் சிறுகதை தோற்றம் பெற்ற சூழல் பற்றி முதலில் திணைவுகூர்வதவசியமாகிறது.

1.1. தமிழகம் போன்றே ஈழத்திலும் ஆங்கிலரது ஆட்சியின் விளைபேறாக உருவான மத்தியதர வர்க்கமும், ஆங்கிலக்கல்வியும் (அவ்வழி ஏற்பட்ட மேலைத்தேய இலக்கியப்பரிச்சயமும்) சிறுகதை தோற்றம் பெறுவதற்கு அடித்தளமாக அமைந்தன. அத்துடன் ஈழத்தில் 1930களில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றமும் (டொனமூர்க் குழுவினரின் சிபார்சுகள்) அதனால் ஏற்பட்ட சமூக விழிப்புணர்ச்சியும் அவ்வழி தோற்றம்பெற்ற பத்திரிகைகளும் (எ-டு: 'ஈழகேசரி' > ஈழத்துச்சிங்கம் > சேர் பொன் இராமநாதன்) அதற்குப் பக்கபலமாக அமைகின்றன. அத்துடன் தமிழகத் தொடர்பும் அங்கிருந்து வெளிவந்த சஞ்சிகைகளும் (எ-டு: கலைமகள், மணிக் கொடி) ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் எழுத்தார்வம் பெருகவும் பிரசாரவாய்ப்பு உருவாகவும் வழிவகுக்கின்றன. இலங்கையர்கோனின் கணிசமான சிறுகதைகள் தமிழகச் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தனவே.

செ. போசராசா

1.1.1. உள்ளடக்க ரீதியில் இலங்கையர்கோனின் சிறுகதைகளை வகைப்படுத்தி நோக்கும்போது, அவற்றுள் கணிசமானவை ஈழத்து வரலாற்றுச் சம்பவங்களுடன் தொடர்புபட்டுள்ளன (எ-டு: அநூலா, சிகிரியா, யாழ்ப்பாடி). இத்தியாதி கதைகள் பலவும் கலைமகளில் வெளிவந்துள்ளன குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனெனில் இதற்கு முக்கிய காரணமொன்றுண்டு. கலைமகள் வாசகருக்கு அத்தகைய விடயங்கள் சுவையப்பனவாயிருந்தன; ஆர்வத்தோடு பிரசுரிக்கப்பட்டன. எழுத்தார்வத்துடன் எழுதமுற்பட்ட ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு அது வரப்பிரசாதமாயிற்று. அக்காலகட்ட ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு சமூக நோக்கினைவிட, எழுத வேண்டுமென்ற இலட்சிய நோக்கே முன்னுக்கு நின்றது. ஆதலின் ஈழத்து வரலாற்றுச் சம்பவங்களை மட்டுமன்றி இதிகாசச் சம்பவங்களையும் (எ-டு: மேனகை) எழுத முற்பட்டனர். இத்தகைய விடயங்கள்

(சமகாலத்தில் எழுதிய புதுமைப்பித்தனின் அகலையை, சாபவிமோசனம் என்பனபோன்று புதிய கண்ணோட்டத்தில் அமையாமல்) மொழிநடைப் புதுமையை மட்டும் கொண்டனவாயமைந்திருந்தன. இலங்கையர்கோனின் சிறுகதைகளில் இன்னொரு வகையானவை ஆண் - பெண் உறவினை (இது குறுகிய அர்த்தத்திலன்றி, பரந்த அர்த்தத்தில் அமைகின்றது) பொருளாகக் கொண்டவை. இவ்வழியில் புகழ்பெற்ற படைப்பே 'வெள்ளிப் பாதசரம'கும். வெள்ளிப் பாதசரம் தொலைந்தமையால் செல்லையா - நல்லம்மா தம்பதியிடையே ஏற்பட்ட வார்த்தைத்தெறிப்பும் அதனாலேற்பட்ட மனத்துயரமும், பின்னரேற்பட்ட மோகமும் அற்புதமான முறையில் அதில் வெளிப்பட்டுள்ளன.

1.1.2. மேற்கூறிய சிறுகதைகளின் வெளிப்பாட்டுமுறை தொடர்பாக இருவிடயங்கள் அழுத்தப்படுவதுண்டு. அவை i. பாத்திரங்களின் அத்தீமான உணர்ச்சி வெளிப்பாடும் அது மனோரதியப்பாங்கிலமைவதும் ii. அதற்கேற்ற விதத்திலான ஆசிரியரது மொழிநடை.

1.1.3. சுருங்கக்கூறின் இலங்கையர்கோனின் சிறுகதைகள் தொடர்பாக, மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களே அண்மைக்காலம்வரையும் எமது முன்னோடி விமர்சகர்களால் அழுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. எனினும் இன்று பின்நோக்கிப் பார்க்கும்போது, வேறுசில விதங்களிலும் இலங்கையர்கோன் கவனத்திற்குரியவராகின்றார். அவையாவன:

i. ஆண் பெண் உறவு தொடர்பாக வேறும் சில சிறந்த கதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளனமை எ-டு: 'மச்சான்' (எட்டுவயதுச் சிறுவனின் மச்சான் பற்றிய மனப்பதிவுகள்); 'வஞ்சம்' (மனிதரது பாலியலுணர்வுகளை இரு கோழிகளுடாக வெளிப்படுத்துவது).

ii. வித்தியாசமான பாத்திரங்கள்: செம்படவச் சிறுமி (தாழை நிழலிலே); அருவருப்பான, அசிங்கமான கிராமத்து இளைஞன் (மனிதக்குரங்கு).

iii. அத்தகைய பாத்திரங்கள் உயிர்த்துடிப்பான, ஈழத்துக் கிராமியப் பாத்திரங்களாக வெளிப்பட்டுள்ளனமை.

iv. அனைத்தையும் விட, வரலாற்று, இதிகாச கதைகள் தவிர ஏனைய சிறுகதைகளிலே, யாழ்ப்பாணப் பேச்சுமொழி இடம்பெறுகின்றமை (இலங்கையர்கோனின் மனோரதியப்பாங்குடைய மொழிநடை பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டளவிற்கு, இவ்விடயம் பற்றி எமது விமர்சன முன்னோடிகள் குறிப்பிடவில்லை).

v. மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் அனைத்தும் பின்னர் வந்த சிறுகதைகளில் நீண்டகாலமாகக் காண முடியாமல்!

2. இலங்கையர்கோனின் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கிய முயற்சிகளும் கவனிக்கப்பட வேண்டியனவே. ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளமை குறைவே. எனினும், 'ஈழகேசரி' காலகட்ட எழுத்தாளர் பலரும் இம் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தமை, இலக்கிய ஆர்வலர் பலருமறியாத விடயமாகும். இவ்விதத்திலும் இலங்கையர்கோன் முன்னோடிகளுள்ளொருவராகின்றார் (இவர் மொழிபெயர்த்தவை; எ-டு: ஐவன் தூக்கனெவ்வின் 'முதற்காதல்', 'கிளாறாமலிச'; தோமஸ் ஹார்டியின் 'வெறும் கனவுதான்'; லோட் அல்பிரட் ரெனிஸனின் 'ஈனொக் ஆர்டன்'). இலங்கையர்கோனின் படைப்பாளுமையை இம் முயற்சிகளும் வளம்படுத்தியிருந்தன.

3. ஈழத்து நாடக வரலாற்றில் 'வானொலி நாடக' வளர்ச்சியில் இலங்கையர்கோனுக்குரிய இடம் வற்புறுத்திக் கூறப்படவேண்டியதொன்றாகும். குறிப்பாக, ஐம்பதுகளளவில் இலங்கை வானொலியில் ஒலிப்பரப்பான 'விதானையார் வீட்டில்', 'இலண்டன் கந்தையா', 'மிஸ்டர் குகதாசன்', 'சதைசெய்த வதை' முதலான நாடகங்கள் இவ்விதத்தில் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியனவாகின்றன.

4. ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சியின் ஆரம்ப வரலாற்றில் 'ஈழகேசரி', 'மறுமலர்ச்சி', 'பாரதி' முதலான பத்திரிகைகள் - சஞ்சிகைகளுக்கு குறிப்பிடத்தக்கதொரு இடமுண்டு. இத்தகைய விடயங்கள் வரலாறாகும்போது இலங்கையர்கோனுக்கும் ஓரளவு இடமிருக்கும் என்பதற்கு, இலங்கையர்கோனின் கட்டுரையொன்றில் இடம்பெற்றுள்ள பின்வரும் பகுதி சான்றாகலாம்: "டர்ஜன்வ்வின் 'புகை', டொஸ்டோயிஸ்கியின் 'காமர்ஜோவ் சகோதரர்கள்', டிக்கின்ஸின் 'இருநகரங்களின் கதை', ரவீந்திரரின் 'புயல்' போன்ற நாவல்களுடன் ஒத்துப்பார்க்கும்போது கமலாம்பாள் சரித்திரமும் பிரதாபமுதலியார் சரித்திரமும் துச்சம் - குழந்தையின் மழலைமாதிரி..."

மேலுள்ள மேற்கோள் இலங்கையர்கோனின் கருணையற்ற விமர்சன மனப்பாங்கினை வெளிப்படுத்துவது மட்டுமன்றி, அன்னாரது பரந்த வாசிப்பறிவு பற்றியும் பறைசாற்றி நிற்கின்றது.

5. இறுதியாக ஒன்று: இலங்கையர்கோனிடம் பரந்த உலக இலக்கியப் பரிச்சயமிருந்தாலும், அதற்குச் சமமாக சங்க இலக்கியப் பரிச்சயமும் இருந்தது. இவைபற்றிய தெளிவான, கூர்மையான, காலத்தோடொட்டிய பார்வையுமிருந்தது. இதனாலேதான், பேராசிரியர் ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் "இன்றைய தமிழ் எழுத்தாளர்கள் ஆங்கிலத்தில் செலவிடும் அதே அளவு நேரத்தைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் செலவிடுவார்களாயின், அவர்களுடைய எழுத்தாற்றல் பல மடங்கு உயரும்" என்று அண்மையில் கூறியிருப்பதை இலங்கையர்கோன், 1940களிலேயே (வ.அ. இராசரத்தினத்திற்குக் கூறிய அறிவுரை), கூறமுடிந்தது. எமது எழுத்தாளர்களுக்கு யார் என்ன கூறியிருந்தாலுமென்ன?

சுவையானதொரு குறிப்புடன் இக்கட்டுரையை முடிக்கலாமென்று கருதுகின்றேன். க.டொ.த.உயர்தர வகுப்பில் 'தமிழ்' கற்கும் மாணவர்கள் 'இலங்கையர்கோன்' பற்றி அறிந்திருக்கவேண்டிய தேவையுண்டு. தேர்விற்கு அவர்பற்றிய வினா வந்தவேளையில் இரண்டொரு மாணவர்கள் 'இலங்கையர்கோன்' என்று இராவணனைக் கருதியது மட்டுமன்றி, இராவணனின் இசைப்புலமைபற்றியும் எழுதியிருந்தனர்; வாழ்க, எமது இணைய ஆசிரியர், நமக்கால் எழுத்தாளருலகம்!

ஓவியக் காட்சி

பப்சி

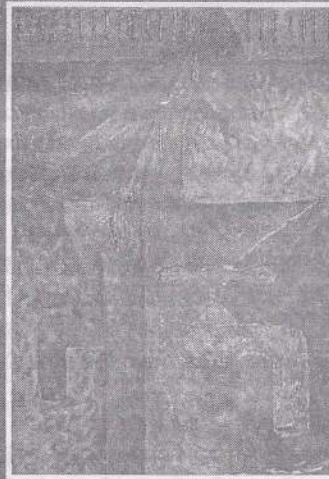
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் சித்திரத்துறை முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களால், ஐப்பசி 2005 இல், ஓவியக் காட்சி ஒன்று நடாத்தப்பட்டது. கல்லூரிச் சித்திரத்துறையினரின் முதலாவது ஓவியக் காட்சி என்ற வகையிலும், பல்வேறு பிரதேச மாணவர்களின் பல தரத்திலான ஆக்க வெளிப்பாடுகள் என்ற வகையிலும், இக்காட்சி முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

ஓவியக் காட்சியில் ஆக்கங்களைக் காட்சிப்படுத்திய அனைவரும் ஓவியர்கள் அல்லர் எனினும், எதிர்கால மாணவ சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்பும் கட்டப்பாடுடைய சித்திர ஆசிரியர்கள் ஆவர். யாழ்ப்பாணத்து ஓவியர்களின் வரிசையில் ஆசிரியர்களும் ஓவியர்களும் இரண்டறக் கலந்துள்ளமை நினைவுகூரத் தக்கது. இந்த வகையில், வளர்நிலை சித்திர ஆசிரியர்களின் உருவாக்கத்திற்கான அனுபவங்களை ஒருங்கமைக்க வேண்டும் என்ற தேவைப்பாடுடனும், பாடசாலை மாணவர்களின் சித்திரபாடத் தேவை தொடர்பான விடயங்களை வழங்கவேண்டும் என்ற நோக்குடனும், இக்காட்சி ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது.

நவீன ஓவியக்கூடமொன்றில் பிரவேசிக்கும் உணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் பௌதிகச் சூழல் உருவாக்கப்பட்டிருந்தமை, பார்வையாளரின் இரசனை உணர்வுகளுக்கு வலுச் சேர்த்தது. படைப்பாளிகளின் ஊடகப் பயன்பாடு சிறப்பானது. கழிவுப் பொருள்களையும் இயற்கைப் பொருள்களையும் நுட்பமாகப் பயன்படுத்தியிருந்தமை, ஓவியக் காட்சியின் வெற்றிக்குத் துணை புரிந்தது.

முடமாக்கப்பட்ட - முழுமையற்ற ஒரு சமூகத்தின் பிரதிநிதியாக, 'ஊன்றுகோலுடன் இளையவன்' என்ற சிற்பம் நேசன் என்பவரால் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. கடதாசிக் கழிவுகளின் துணையுடன் உருவான இச்சிற்பம், எமது சமூகம் சுமந்துள்ள வடுக்களின் வெளிப்பாடாகக் காணப்பட்டது. அதேவேளை இவரது ஓவியங்கள் பற்றிய பார்வை வேறுபட்டது. சுதந்திரமான தூரிகைப் பிரயோகமும் வர்ணங்களின் ஒத்திசைவும், மனதிற்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும் ஓவியத்தின் அழகுநிலைப் பண்பால் நெஞ்சத்தை நிறைத்தது.

'நாம்' என்ற தலைப்பில் முகமூடிகள் சொல்லிய செய்திகள் அகத் தேலுக்கு அருமருந்தாய் அமைந்தன. பணம், பட்டம், பதவி, ஆடம்பரம், ஆபாசம் எனத் தனைமறந்து தறிகெட்டு ஓடும் மனிதக் கூட்டங்களின் அருவருக்கத்தக்க புறநிலைகளைச் சுட்டிய முகங்களின் நடுவில் - உச்சமாக - இராணுவத்தின் ஆக்கிரமிப்பிற்குள் நசுங்கிப்போயிருக்கும் நாம் வாழ்வது சாம்பல் மேட்டிலேயே என்ற உண்மையை இடித்துரைப்பதாய் அமைந்த இவ்வாக்கம், ரூபனின் ஆழமான சமூகப்பார்வையை வெளிப்படுத்தியிருந்தது. ஓவியம் பற்றிய ஓயாத தேலுக்குள் உழன்றுகொண்டிருக்கும் வாசனின் படைப்புக்கள், ஓவியக் காட்சியின் சிறப்பிற்கு மணிமகுடமாய்த் திகழ்ந்தன. சுனாமியின் சோகத்தை ஓராயிரம் தரம் மீட்டுவதான 'கறுத்தக்கூடல்', இருப்பழிந்து போனவர்களின் வெறுமையைக் காட்டும் 'சங்கீதக் கதிரை', யுத்த தேசத்தில் மலர்ந்து நிற்கும் 'யுத்தப்

பூக்கள்' என்பன தேசத்தின் சோகங்களைச் சுமந்து நின்றன. எரிந்து கருகிப்போன நூல்களுக்கு நடுவே ஜொலித்துக்கொண்டிருக்கும் தமிழ்த்தாய், நீறுபூத்த நெருப்பாய்க் கனன்று கொண்டிருக்கிறாள் என்ற செய்தியைக் கூறுகிறது போலும்! எங்கள் பாரம்பரியங்களை இலகுவாய் மறந்துபோகும் பொறுப்பற்ற சமூகத்தின் செயல்களை உணர்த்தத் துடிப்பனவாக, வெள்ளைப் பூச்சுத் தொடர் காணப்படுகிறது. பாதுகாக்கப்படவேண்டியவை மண்ணின் புதையுண்டு போகவும், வெள்ளை பூசி அவற்றை மறைக்கவும் துணிந்த சமூகத்தின் பேதமை பற்றிய ஆதங்கத்தின் வெளிப்பாடாகக் காணப்படும் இந்தத்தொடரில் கையாளப்பட்டிருக்கும் நுட்பமுறைகள், மிகச் சிறப்பானவை.

தமிழ்ப் பெண்களின் அவலங்களையும் வாசனின் ஓவியங்கள் சட்டமிட்டுள்ளன. கணவனின் முகமிழந்து மலர்மாலையுடன் காத்திருக்கும் மண்பெண்ணின் சோகம், மங்கலமாய் முதிர்தாயும் அமங்கலமாய்ச் சிறுமகளும் காணப்படும் வேதனைக்கு வித்தாய்மையும் அதேவேளை சமூகப் பிரக்ஞையில் மற்றுமோர் பரிமாணமாக அமைகிறது.

இவரது ஆக்கங்களில் பயன்படுத்தப்படும் நுட்ப முறைகள் தளப்பரப்பை உருவாக்குவதில் மிகச் சிறப்பான வெற்றியைத் தந்துள்ளன. ஆணிகள், மீன்கள் போன்றவை ஓவியத்தின் மேற்பரப்பில் குறியீட்டு வடிவங்களாகக் கருத்தைச் சுமந்து நிற்கின்றன. கலப்பு ஊடகத்தின் பயன்பாடு, மஞ்சள் கலந்த மண்ணிறப் பிரயோகம் போன்றவை உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டிற்கு வலுச்சேர்க்கின்றன. ஒவ்வொரு படைப்பையும் கருத்துச் செறிவுடையதாகுவதற்கும், உணர்வுகளின் வெளிப்படுத்தலுக்கும், ஒத்திசைவைப் பேணுவதற்கும் - பொருத்தமான முறையில் ஊடகக் கையாள்கை பேணப்பட்டிருப்பது ஓவியத்தின் தரத்தை உயர்த்துவதாயும், படைப்பாளியை நம்பிக்கைக்குரிய ஓவியனாகவும் இனங்காட்டி நிற்கிறது.

தேவதைகளுடன் காணப்பட்ட கண்ணன் ஓவியக் காட்சியின் மற்றுமோர் பரிமாணமாவார். பிரகாசமான வர்ணங்கள், சிறுவருக்கான கருப்பொருள்கள் என ஒளிமயமான சூழலை உருவாக்கியவர் - மழலைகளுக்கான மகிழ்ச்சியான கற்பித்தலை வழங்குவார் என்பது உற்சாகத் தருகிறது.

கருத்துக்களமாகக் காணப்பட்ட சிவானந்தராஜாவின் 'காட்டுன் சித்திரங்கள்' அரசியல், சமூகக் கருத்துக்களை நகைச்சுவையாய் வெளிப்படுத்த - பிரமாண்டமாய் அமைக்கப்பட்ட பெண்முகம், பெண்களின் பிரச்சினைகளின் குறியீட்டு வடிவமாகவும் கொள்ளக்கூடியது.

சபேசனின், சுனாமி அலைகளுக்குள் சிக்குண்டுபோன குழந்தைகளும் பெண்களும் சோகத்தின் அதிர்வுகளைப் பார்வையாளரின் மனதில் மீண்டெழுச் செய்தனர். ஸ்ரீஸ்கந்தமூர்த்தியின் நிலக்காட்சி ஓவியங்களும் பிரதிமை ஓவியங்களும்; ஜெயசுதனின் கணினி ஓவியங்களும்; சுரேஷின் சுதந்திரமான ஓவியங்களும் ஓவியக்காட்சியின் முழுமைக்குத் துணைசெய்தனவே! ©

ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்திய எழுத்தாளர்களில் முதன்மையான சிலருள் முக்கியமானவர் முல்க்ராஜ் ஆனந்த்.

இந்திய இலக்கியத்தை சர்வதேச அளவில் புகழ்பெறச் செய்தவர் இவர். பஞ்சாப் மாநிலத்தின் பெஷாவரில் 1905 டிசெம்பரில் பிறந்த இவர், அமிர்தசரஸ் கஹ்சாக் கல்லூரியில் கல்வி பயின்றார், புலமைப்பரிசில் பெற்று லண்டன் பயணமானார். லண்டன் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிலும் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்திலும் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்.

கவிஞர், சிறுகதையாளர், நாவலாசிரியர், ஓவியர், தத்துவவாதி. மிகவும் ஒடுக்கப்பட்டு அடிநிலையில் வாழும் தொழிலாளர்கள், தீண்டாமைக்குட்பட்ட மக்கள் ஆகியோரைப்பற்றி வெகு யதார்த்தமாகத் தனது படைப்புக்களை உருவாக்கியவர்.

விமர்சன வழிமுறை கலை இலக்கியத்துறையைச் செழுமைப்படுத்தும் நோக்குடன், 'இந்தியன் லிட்டுரேச்சர்' என்னும் சஞ்சிகையினதும் 'Marg' என்னும் இதழினதும் ஆசிரியராகவும் இருந்திருக்கிறார். 12 நாவல்கள், 7 சிறுகதைத் தொகுதிகள், பத்துக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன.

உலகப் புகழ்பெற்ற இந்தப் படைப்பாளி 1940 இல் இலங்கை வந்துள்ளார்; கண்டியிலும் கொழும்பிலும் இவருக்கான வரவேற்பு வைபவம் நடத்தப்பட்டுள்ளது.

முல்க்ராஜ் ஆனந்த் என்றதும் அவருடைய மூன்று நாவல்கள் முதலில் மனதில் எழும்.

Untouchable (1935) - தீண்டாதான்

Coolie (1936) - கூலி

Two Leaves and a Bud (1937) - இரண்டு இலைகளும் ஒரு மொட்டும்

இவருடைய முதல் நாவலான 'அன்டச்சபில்' இருபதுக்கும் மேற்பட்ட உலக மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. 'தீண்டாதான்' என்னும் பெயரில் அமரர் கே.கணேஷ் அவர்களினால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது (1947) இந்த 'அன்டச்சபில்'.

இந்த நாவல் பற்றி உங்களுக்கு நான் எதுவும் கூறப்போவதில்லை.

இந்த நாவல் பிறந்த கதை பற்றி முல்க்ராஜ் ஆனந்தே, உங்களுக்குச் சுவையான இன்னுமொரு நாவல் போன்ற தனது அனுபவத்தைக் கூறுகின்றார் - கேளுங்கள்.

"காதல் கவிதைகளை எழுதுவதும் அவற்றை அச்சில் பார்த்து ஆனந்தப்படுவதுமே எனக்கு முக்கியமாக இருந்தது ஆரம்பத்தில்.

அனுபவங்களை உண்மையாகவும் இயற்கையாகவும், எதிர்ப்புக்களை வெளிப்படையாகவும் எழுத நினைத்ததுதான் என்னுடைய திருப்புமுனை.

'பயக்கா' என்ற எனது நாவலைத் திருப்பி எழுதவேண்டும் என்னும் எண்ணத்தோடு ஏற்பட்டதுதான் அந்தத் திருப்புமுனை. அது, 1927 இல் லண்டனிலிருந்து இந்தியா வந்து மகாத்மா காந்தியின் சபர்மதி ஆசிரமத்தில் தங்கி இருந்தபோது ஏற்பட்டது.

ஒரு தோட்டிச் சிறுவனை என்னுடைய இந்த நாவலில் இந்திய ஹிரோவாக உருவகப்படுத்தி இருந்தேன்.

'புரஸ்ஸ் பரி'யில் இருந்துகொண்டு, ஜேம்ஸ் ஜோய்சின் நாவல்களைப் படித்த பாதிப்பில், என்னுடைய ஆங்கிலத்துடன் இங்கிலாந்தின் ஆங்கிலத்தையும் இணைத்து நான் எழுதிய இந்த நாவலுக்கு 'அன்டச்சபில்' என்று பெயரிட்டேன். இந்தப் பெயரிடலும் கூட ஜேம்ஸ் ஜோய்சின் பாதிப்புத்தான்.

அதனால், எனது இந்த 'ஹிரோ' உண்மையான இந்திய ஹிரோவாக இருக்கமுடியாது என்ற எண்ணம், இந்த நாவலை எழுதத் தொடங்கியபோதே என் மனதில் எழுந்தது.

ஒருநாள் 'யங் இந்தியா' பத்திரிகையில், உக்கா என்னும் தோட்டியைப் பற்றி காந்திஜி எழுதிய கட்டுரையைப் படித்தேன். அதில் இலக்கியநயம் எதுவும் இல்லை; எனினும் மனதை நேரடியாகத் தொடக்கூடிய சக்தி இருந்தது; உண்மை இருந்தது.

என்னுடைய ஹிரோ 'பயக்கா'வை இதை விடவும் சிறப்புக்குரியவனாகப் படைக்கவேண்டும்; பழமையிலிருந்து விடுபடும் புதியவனாக, சிறப்புக்குரியவனாக அவன் இருக்கவேண்டும். எனவே, அதற்காகவே இந்தியாவுக்குச் செல்வதைத் தாமாணித்தேன்.

"இரண்டு மாதங்களுக்குள் உங்களைச் சந்திக்கவேண்டும் - வாய்ப்புக்கிடைக்குமா? என்று கேட்டு காந்திஜிக்கு எழுதினேன். ஏப்ரல் 14 இல் வந்து சந்திக்கும்படி எழுதியிருந்தார்.

பயண ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு எஸ்.எஸ். முல்தான் என்ற கப்பலில் பயணம் செய்தேன். ஆங்கிலேயர்களின் கப்பல்களில் இந்தியர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய எழுமையான

உபசரிப்புகளையும் அவமரியாதைகளையும் பொறுத்துக்கொண்டு, கசப்பான அனுபவங்களுடன் பம்பாயை அடைந்தேன். மூன்றாம் வகுப்பில் எனது தேச மக்களுடன் விலங்குகளைப்போல் அடைத்துக்கொண்டு, அன்றிரவே அகமதாபாதை அடைந்தேன்.

ரயில் நிலையத்தில் இருந்த முதல் வகுப்புத் 'தங்கும் அறைக்குள்' முகம் கழுவுவதற்காகச் சென்றேன்.

நானும் லண்டன்காரன்தான் என்பதால் 'கோட் குட்டு'ன்தான் இருந்தேன். ஆனாலும் அந்த ரயில் நிலைய 'டிக்கட் கலெக்டர்' என்னைத் தங்கும் அறைக்குள் நுழைய விடாமல் சத்தமிட்டு விரட்டினான்.

என்னுடைய நிறம் என்னைத் தீண்டத்தகாதவன் ஆக்கி இருக்கிறது.

ஏப்ரல் 14 காலை (1927) குதிரை வண்டி பிடித்து சபர்மதி ஆசிரமத்தை அடைந்தேன். வாசலில் இருந்த ஒருவர் என்னை உள்ளே அழைத்துச் சென்றார்.

ஒரு மரக்கட்டிலில் காந்திஜி படுத்திருந்தார். அவர் வயிற்றுப் பகுதியில் களிமண் முடை ஒன்று வைக்கப்பட்டிருந்தது.

அருகில் இருந்த பாயில் என்னை அமரும் படி சைகை செய்தார். அவருக்குத் தேவையான பணிவிடைகளை ஒரு பெண்மணி செய்து கொண்டிருந்தார். அவர்தான் 'கஸ்தூரிபாய்' என்று பிறகு அறிந்துகொண்டேன்.

"மஹாதேவ் இவருக்கு மாற்றுடுப்புக் கொடுங்கள்" என்று 'ஜி' கூறினார். உள்ளே சென்று உடை மாற்றிக்கொண்டு வந்தேன்.

இப்போது அவர் பக்கத்தில் ஒரு சிறுவன் அமர்ந்திருந்தான். அவன்தான் தோட்டிச் சிறுவன் 'உக்கா' என்பதை உணர்ந்துகொண்டேன்.

காந்திஜி கண்ணாடிக்கு மேலாகத் தன் பார்வையைச் செலுத்தி என்னைப் பார்த்தார். அந்தப் பார்வையில் கனிவும் இருந்தது; பாசமும் இருந்தது.

'என்னிடம் இருந்து உனக்கு என்ன வேண்டும்' என்று கேட்டார்.

'நான் எழுதியிருக்கும் நாவல் ஒன்றை உங்களிடம் காட்டவேண்டும்.'

'ஓ... நாவல்!' ஒரு பையனும் பெண்ணும் சேர்ந்து காதல் செய்வது..'

குறிஞ்சி கதை கோசுரி

'இல்லை இது அப்படி இல்லை. உங்கள் அன்பைப் போன்றது. கனிவானது. அதுவும் ஒருவகை காதல்தான். தீண்டாமையைப் பற்றி.'

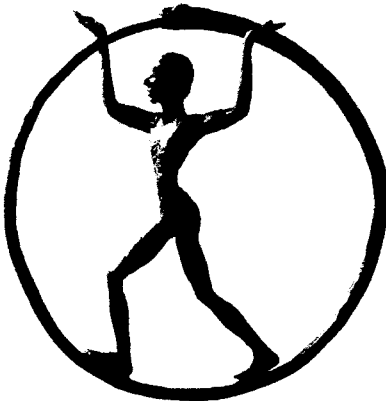
'அட்டே ஹரிஜனைப் பற்றியா! அப்படியாயின் நேரடியாகவே தீண்டாமையைப் பற்றி எழுதியிருக்கலாமே... நாவல் எதற்கு? அந்த வயதான மனிதரின் வார்த்தைகள் மிகக் கூடியபாக வந்து விழுந்தன.

'நான் பிரச்சாரம் செய்ய விரும்பவில்லை. நீங்கள் உங்களுடைய உக்காவை வெளிப்படுத்தியதைப் போல, என்னுடைய தோட்டிப் பையனும் ஒரு மனிதன்தான் என்பதைக் காட்ட விரும்புகின்றேன். கூடவே அனுதாபமும் ஏற்பட வேண்டும்... கருணைபு...'

'அப்படியானால் நீ புத்தரைப் படிக்கவேண்டும்...' என்றார் காந்திஜி.

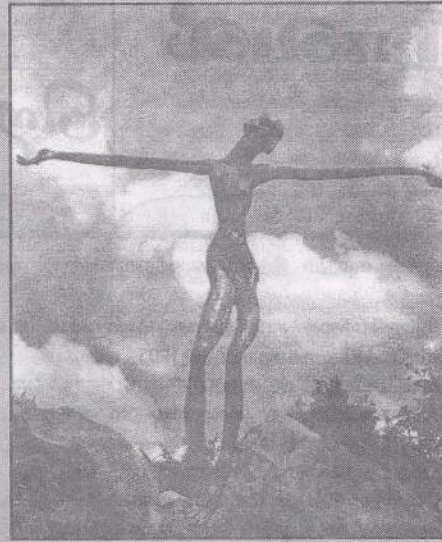
இந்தியாவைப் பற்றி நான் எந்த அளவுக்கு அறிந்து வைத்திருக்கின்றேன் என்பதை அறிந்துகொள்வதும் அவருடைய நோக்கமாக இருக்கலாம். நான் மௌனமாக இருந்தேன்.

'நீ இங்கு தங்கலாம். ஆனால் மூன்று

அம்ரிதா பரீதம் (1919 - 2005)

பஞ்சாபி இலக்கியத்தை உலகிற்குக் காட்டியதில், கவிஞரான (அண்மையில் காலஞ்சென்ற) அம்ரிதா பரீதம் போல் வேறொரு பஞ்சாபிப் படைப்பாளியும் செயற்பட்டதில்லை. சாஸ்திர அக்கடமி விருது பெற்ற பெண்மணி என்பதும், பத்தம்புஷண் கௌரவம் பெற்ற முதல் பஞ்சாபி பெண் என்பதும் குறிப்பிட வேண்டியன. இவரது படைப்புகள் பல தமிழ், பிரெஞ்சு, டேனிஷ், ஜப்பானிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இலக்கியத் துறையில் மூன்று பட்டங்கள் பெற்றவர். பிஞ்சார் (எலும்புக்கூடு) என்ற இவரது நாவல் பிரிவினை மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்து கிடைத்த சுதந்திரம் பற்றி மிக ஆழமாக - சொந்த அனுபவங்களைப் பேசும் ஒரு நூலாகும்; இது பின்பு திரைப்படமாக்கப் பட்டது. எந்தவிதமான வரையறைகளுக்கும் அடங்காமல் மிகவும் சுதந்திரமாகச் செயற்பட்டதால் சர்ச்சைகளுக்கு உள்ளான அம்ரிதா, தன் சொந்த வாழ்விலும் பலவிதமான விமர்சனங்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. 'உனது வாழ்க்கைச் சரிதம் வருமான வரி ரசீதின் பின்னும் எழுதி முடிக்கப்பட்டுவிடக்கூடியதே' என்று மற்றொரு பிரபல எழுத்தாளரான குஷ்வத் சிங் நையாண்டி செய்திருந்தாலும்கூட, அவர் சொன்ன அதே தலைப்பிட்டு தன் கயசரிதத்தை எழுதிய அம்ரிதா, இலக்கிய உலகில் மறக்கப்படவோ அன்றி அவர் எழுத்துக்கள் ஒதுக்கப்படவோ முடியாதவை!

ஔபத்தியம்

- ஆற்றார் ரவிவர்மா

உணவருந்தும்போது சோற்றுருண்டையில் இரத்தம்
நான் சந்துகள் தாண்டிச் செல்கையில் மாமிசத்தில்
கால் இடறிச் சுளுக்குகிறது
தண்ணீரில் கண்ணீரின் புளிப்பு
சட்டையின் புள்ளியில் இரத்தக்கறை
என்ன மனிதனாகிவிட்டேன் நான்!

தினசரியின் பக்கங்களில்
வானொலியின் செய்தி அறிக்கையில்
எப்போதும் கேட்கும் தெருக்களின் ஒலிகளில்
கொலைகளும் மரணங்களும் -
எதிர்ப்படக்கூடும் மரணம்
தேவாலயத்தில் குனியும்போது
பஸ்ஸுக்குக் காத்திருக்கும்போது.

தேசங்களின் பெயர்கள் -
குலப் பெயர்கள், ஆட்களின் பெயர்கள்
நினைவில்லை. என் கண்முன் சிவந்த கடல் அல்லவோ!

துப்பாக்கிக் குதிரைகளின் தாளம் செவிகளில் ரீங்கரிக்கிறது.
மூக்கில்
ரத்தம் தோய்ந்த சடலங்கள்
பெட்ரோலில் எரியும் நெய்.
தொட்டுவிட்டேனோ ஒரு பிணத்தை!
தூக்க மாத்திரைகள் எவ்வளவோ விழுங்கிய பின்பும்
எப்போதும் நடுங்குகிறேன் தூக்கத்தில்.

சுற்றிவர அசுத்தத்தையே
கண்ட என் தாத்தாவின்
முற்றிய தண்ணீர் பிசாசு*
என்னிலும் உயிர் வாழ்கிறதா என்ன?

* ஒரு மனநோய். அசுத்தமாக இருக்கிறோம் என்ற எண்ணத்தில் சதா சுத்தம் செய்துகொண்டிருப்பது. இந்தப் பழக்கம் வாரிசுகளுக்கும் தொற்றக்கூடியது.

மலையாளத்திலிருந்து தமிழில்: சுந்தர ராமசாமி

நன்றி: காலச்சுவடு (ஜூலை-செப்டெம்பர் 1989)

நான் மீண்டும் உன்னைச் சந்திப்பேன்

நான் மீண்டும் உன்னைச் சந்திப்பேன்
எப்படி எங்கே
எனக்குத் தெரியாது

ஒருவேளை உனது கற்பனையின் ஒருசிறு துணிக்கையாக
உனது படுதாவில் புலப்படக்க
கோடாக என்னைப் பரப்பிடுவேன்
உன்னைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன்

ஒருவேளை கதிரொளியின் ஒரு கற்றையாகிலாம்
உனது நிறங்களால் தழுவு வேண்டி
உனது கித்தானில் என்னை நானே வரைவேன்
எப்படி எங்கே என்று எனக்குத் தெரியாது
ஆனால் நிச்சயமாக நான் உன்னை மறுபடி சந்திப்பேன்

நான் ஒரு நீநற்றாசி
நுரைக்கும் நீர்த்துளிகளை உன்மீது தூவி
என் தண்ணையால் தகிக்கும் உன் நெஞ்சைக் குளிர்விக்கலாம்
இந்தவாழ்வு என்னோடு நடைபயிலும் என்பதைவிட எனக்கேதும் தெரியாது

உடல் அழிகையில்
எல்லாம் அழியும்
ஆனால் ஞாபக இழைகளோ நிலைத்திருக்கும் அணுக்களால் ஆனவை
நான் இந்தத் துகள்களைப் பொறுக்கி
அந்த இழைகளை நெய்வேன்
நெய்து உன்னை மீண்டும் சந்திப்பேன்!

பஞ்சாபியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில்: நிருபமா தத்

ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில்: வினோதினி

நன்றி: 'த லிட்டில் மகனின்' இணையப் பதிப்பு

சு.ரா. ஸ்ரீராம் தொடர்பாக...

சந்திரனும்

சனி வளையங்களும்!

- மு.பொ.

சு.ரா. இறந்துவிட்டார்.

இச்செய்தி எனக்கெட்டியபோது அது என் மேல்மனதில் சிறிதுநேரம் தரித்து நின்று, தீரெனக் கிழறங்கி என் ஆழ் இருப்பைத் தொட்டபோது தயார் பூசிய இனந்தெரியாத உணர்வுகள் மேலாடி வந்தன.

'இக்காலத்தில் எழுத்தாளனே அன்றைய ஞானிக்கடுத்த நிலையில் இருக்கிறான்' என்று மு.தளையசிங்கம் எழுதினார்.

அவர் எப்பொழுதும் தன் நிலையை மற்றவர்களில் ஏற்றிப் பார்ப்பது வழமை.

ஆயினும் அவர் அவாவிய நிலை ஒருசில தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும் சித்தித்திருந்தது.

'சித்தித்திருந்த'தென்றால் அவர்கள் சித்தர்களோ யோகிகளோ என்பதல்ல.

அதை மு.த. கருதவில்லை. மு.த. அவாவியதெல்லாம் தன் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாத, தம்காலத்து முற்போக்குப் பாய்ச்சலுக்கு தன்னை அர்ப்பணித்து வாழும் கலைஞனை.

அத்தகைய கற்றுக்களின் சிலிர்ப்பு சு.ரா.வின் புன்னகையில் உள்ளோடி வெளிச்சமுட்டுவதைக் காணலாம்.

சு.ரா.தன் இளமைக்காலத்தில் மார்க்சிய சித்தாந்தியாகச் செயல்பட்டிருக்கிறார். ஆனால் கால முதிர்ச்சியில் அவரது சித்தாந்தம் வரையறைகளைக் கடந்த, உண்மையை நோக்கிய பிரவாகமாகப் பெருக்கெடுக்கிறது.

எங்கெங்கு தத்தளிப்பு ஏற்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் அதை சுமுகப்படுத்தும் முதலுதவிப் படை இவரது போக்கு.

உயிர் ஆபத்தில் தொங்கும் தர்மப்போக்குக்கு நேசக்கரம் எறியும் இவரது எழுத்து.

இன, மத, சாதி வெள்ளத்தால் அடிபட்டு, இடம்பெயர்ந்து குந்தியிருக்கும் அகதியான அடிமட்டங்களுக்கு மீட்புப் பொதிகளோடு இறங்கும் எழுத்தாளனும் இவரது.

நேற்று முகத்தில் அறைந்தவனோடு இன்று முறுவலிக்கிறார்; காறி உமிழ்ந்தவனோடு கைகுலுக்குகிறார். தான் நிகழ்த்திய வேசைத்தனத்தை மறைக்க இவர்பேரை விற்ற கவிஞர்களையும் மன்னிக்கிறார். ஏன்?

சந்தர்ப்பவாதமா? தன்னலத்தேவையா?

இல்லை, தளையசிங்கம் கூறிய ஞானிகளுக்கடுத்த இன்றைய எழுத்தாளனுக்கு அத்தியாவசியமாகிவிட்ட உண்மைக்கான அர்ப்பணம் இவரிடம்.

அதனால்தான் மு.த. என்றவோர் ஈழத்துக் கலைஞனின் ஆற்றல் இவரை ஈர்க்கிறது.

உள்ளூரில் மு.த. புரியப்படாது பெறாமையே காய்ச்சலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருந்தபோது அவரைப் புரிந்துகொண்ட மேன்மை சு.ரா.வுடையது. புரிந்துகொண்டு தமிழ்நாட்டுக்கு அறிமுகப்படுத்திய ஆளுமை அவருடையது (1960களின் ஆரம்பத்திலேயே மு.த.வுடன் தொடர்பு வைத்திருந்த வெ.சாமிநாதன் இதைச் செய்யாது, தன்னல சந்தர்ப்பவாத தருமு சிவராமு உறவுகளில் முழுகியிருந்து, பின்னர் தன்னைக்களைச் சுட்டுக்கொண்டபோது மு.த.வின் கடிதங்களில் தஞ்சமடைந்து 'யாத்ரா'வில் வெளியிட்டது தனிக்கதை).

இந்த ஆளுமையின் படிமம் எப்படியெல்லாம் விரிந்து படுகைபோட்டுப் பெருக்கெடுத்தது.

ஈழத்திலிருந்து தமிழகம் சென்ற எத்தனை எழுத்தாளர்கள் அவர் வீட்டில் நாட்கணக்கில் தங்கிச் சென்றிருக்கிறார்கள். என்னென்னவோ உதவியெல்லாம் அவரிடமிருந்து பெற்றுத் தேறியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுதெல்லாம் அந்த முகத்தில் உள்ளாழ்ந்த உளமார்ந்த புன்னகையின் சிலிர்ப்பு.

ஆனால் ஒன்று -

என்னுடைய அனுபவம் இது. மு.த.வின் அனுபவமும் கூட.

என்றைக்கும் ஒருவனின் பேராளுமையை எல்லாரும் ஜீரணித்துவிடுவதில்லை. அதனால் அவர்களின் ஆரோக்கியக் குறைவின் வெளிக்காட்டல்களான வாந்தியும் ஏப்பமும் இந்த ஆளுமைமேல் வந்து விடுகிறது. இவர்களின் ஆரோக்கியக் குறைவின் உந்துதல் இவர்களை சுவரில் கரிபூசும் 'கலைஞர்'களைக்குகிறது. தமது வக்கிரங்களையே மற்றவரில் ஏற்றிப் பார்க்கும் சுவாவம் இவர்களுக்குச் சுகம் தருவதாகிறது.

'அடையா நெடுங்கதவும் அஞ்சேல் என்ற சொல்லும் உடையான்' ஆக வாழ்ந்த சு.ரா.வைச்சுற்றி வக்கிர வளையங்கள் சுழலத் தொடங்கின, கலை இலக்கியம். என்ற போரில்.

சடையப் பள்ளலால் பேணப்பட்ட கம்பனும் ஏனைய கவிஞர்களும் இப்படி மனநோயாளர்களாக மாறியதில்லை. ஆயிரத்தில் ஒருவராகத்தான் அவரைத் தம் கவிதா ஆற்றலால் ஞாபகப்படுத்திச் சென்றனர்.

நம் கவிஞர் பெருமான்களுக்கோ கிருஷ்ணமூர்த்தியும் கீதா உபதேசங்களும், இவர்கள் யாத்தாளிக்கும் கவிதைகளும் - இவர்களிடமிருந்தெழும் Megalomania (தற்பெருமையுணர்ச்சி), Schizophrenia (மனச் சிதைவு) பிசாசுகளின் பிறாண்டல்களால் விகாரமாக்கப்பட்ட இவர்களின் முகங்களை மறைக்கும் கரித்துணிகளே.

நான்தான் தமிழிலே பாலுணர்வு பற்றி எழுதி தமிழ்ச் சமூகத்தை ஆரோக்கியப்படுத்தும்

மாமேன்' என்று கூறிக்கொள்ளும் இன்னொரு வகை. உண்மையில் இவர்கள் உண்மையான மேதைகளான புதுமைப்பித்தனையும் சு.ரா.வையும் தாக்குவதன் மூலமே தம்பெயரை வாழவைத்துக் கொண்டிருக்கும் நவீன குருவிச்சைகள்.

வழிகாட்டிவிட்டவனுக்கே தாம் தூரச்சென்றதும் கல்லெறிவோர்.

தொண்டைக்குள் சிக்கிய முள்ளை கைவிட்டு எடுத்துவிட்டவனுக்கு 'உன்கையை நான் கடிக்காமல் விட்டதே என் பெருந்தன்மையாக்கும்' என்று கூறிய இன்னும் சிலர்.

இப்படி இப்படி வக்கிரவளையங்கள் சு.ரா.வின் கடைசிக்காலத்தில் அவரைச்சுற்றி வலம் வந்தன. வக்கிரங்களைச் சுற்றித்தான் சனி வளையங்கள் வலம் வருவது வழமை; ஆனால் சந்திரனுக்கேன் சனிவளையங்கள்?

காலம் தன் அச்சைவிட்டு பிறழுகிறதா?

பாரத நாட்டில் கங்கையும் காவேரியும் அள்ளிவரும் வண்டல்கள் இப்போ களைகளையே மேலோங்கிச் செழிக்கவைக்கின்றன, கற்பக தருக்களையல்ல.

இது எந்த முனிவன் இட்ட சாபமோ? ©

பிடைக்கத் தொந்தவன் நீ...!

இறகு

ஈரம் துடைத்தெழு

சலனம் துறந்து கல்லாகு

அறுத்தெடுத்த

வண்ணக்கண்ணாடித் துண்டங்களை

தட்டிவிட்டுப் பரிமாறு

நவீன வணிக அணுகுமுறைகளைப் பிரயோகி

அதோபார் உனது அயலான்

தன் பைகள்நிறைத்து வெளியேறுகிறான்

வலியறியாமல் வீழ்த்து அவனை

கற்றறி அவன் யுத்திகளை

போர்த்து உன் தோள்துண்டை

அவனுடலில்

தேன் தெளித்து பரிசுபெறு

அவன் கம்பளியை

மறைவான பேரங்களில்

விலைபேசு பீடங்களை

வெள்ளைத் தீரைகளின்பின்

முகம்காத்து நம்பாடு

ஏமாளிகளின் பிரமிப்பில்

தீருப்திபெறு

பிரமணமமானது உனதுலகம்...

உன்போன்றோர்க்கானது

இந்த யுகம்!

- ந. சந்திரியாரசன் ©

இலக்கு

பிச்சைக்காரன் எச்சில்,

பிணை உணர்ந்தி தொடரும்

குருத்துமணல், வாயாசிசி,

திருவிழாப் பன்னீர்,

தேர்தல் விளம்பரம்,

சாணம், சக்தி..

எல்லாம் சுமந்தபின்னும்

எழுந்தோடாத் தெருக்கள்

உணர்போய்ச் சேரும்!

- சவிதா ©

அம்மா வந்தாள்

தி. ஜானகிராமன் அவர்கள் தமிழ்தந்த படைப்பாளிகளில் ஒருவர்; சிறப்பானவருங்கூட. உணர்ச்சியும் மென்மை உணர்வுபெற்ற கலை உள்ளம் அவருடையது. அவரது இவ்வியல்பு, பரிவும் பிரியமும் மிக்க மனிதர்களை - அவரது படைப்புகள் மூலமாக - நாம் அறிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

அவரது படைப்புவிச்ச உலகத்தரத்தைத் தொடர்போதும் - 'மோகமுள்', 'அம்மா வந்தாள்' ஆகிய இரு நாவல்களும் இந்திய அளவில் பேசப்படக்கூடியன. 'செம்பருத்தி', 'மலர்மஞ்சள்' ஆகியன படிக்கக்கூடிய நல்ல நாவல்கள். ஏனைய நாவல்களான 'அன்பே ஆரமுதே', 'மரப்பசு', 'உயிர்த்தேன்', 'நளபாகம்' ஆகியன சோடை போனவை அல்ல. அவரது முதல் நாவல் 'அமிர்தம்'; விரும்பும் பட்சத்தில் படித்துப் பார்க்கலாம்.

தி.ஜா.வினது எழுத்துப்பணி, நாவல்களுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றல்ல. உள்ளடக்க போதத்தடனும் உருவ லகரியடனும் அவர் எழுதிய சில சிறுகதைகள், தமிழ் உள்ளவரை பேசப்படும் என நம்பலாம். இவை தவிர மேடை நாடகங்கள், அறிவுசார் கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்பாக்கங்கள், பயணநூல்கள் என அவரது படைப்புகள் பலத்தரத்தன.

1983ஆம் ஆண்டு, தமது 62ஆவது வயதில் அவர் காலமானார். அவரது மறைவு நல்லிலக்கிய ரசனையில் ஒளிபாய்ச்சிய ஒருவரின் இழப்பாகவே தமிழர்களால் - பரவலாக இல்லாதபோதும் -

உணரப்பட்டது. இத்தகைய சிறப்புகளைக் கொண்ட 'அருமந்த' எழுத்தாளரான தி.ஜா. வின் படைப்புகளில் 'அம்மா வந்தாள்' எனும் நாவல் எனக்குப் பிடித்தமானதாகும். அந்நாவலைப்பற்றி இனிப்பார்ப்போம்.

நாவலில் வரும் அலங்காரம் (அப்புவின்தாய்), அப்பு, இந்து (இளம் விதவை; அப்புவின்தாய் பிரியமானவள்) ஆகிய மூவரும் நாவலின் மையப்புள்ளிகள். ஏனையவர்கள் துணைப்புள்ளிகள். இந்தமனிதர்களின் உறவும் ஊடாட்டமும், நடத்தையும், நன்னமுமே இந்த நாவல் விரிக்கும் பேசுபொருளாகும்.

தி.ஜா. வின் நாவல்களில் அடிப்படையான அம்சம் காமம்தான். காமத்தைப் பற்றி இவ்வளவு முக்கியமாக யோசித்த படைப்பாளி தமிழில் இவ்வரைவிட இன்னொருவர் இல்லை என்றே கூறலாம்.

இந்த நாவலில் பேசப்படும் காமம் - குறிப்பாக அப்பு, இந்துவுக்குமிடையிலான காதல் - மரபுகளை மீறியபோதும் - வாசகனின் பரிவினைப் பெற்ற ஒன்றாகவே உள்ளது. அத்துடன், இந்துவின் நடத்தை தவறாக

இருந்தபோதும் அவளது வாழ்நிலையில் வைத்துப் பார்க்கும்போது, பாரியகுற்றமாக அது தெரிவதில்லை. இவர்களது இந்தக் காதலில், ஆரம்பமுதல் தீவிரத்தைச் சலனிப்பது இந்துதான். வேதபாடசாலை வாத்தியாரது பேர்த்தியின் திருமணத்துக்கு பவானியம்மாள் (இந்துவின் அத்தை) போனபோது, தனியாக இருக்கும் இந்துவுக்குத் துணையாக இருக்க அப்புவை அவள் ஏற்பாடுசெய்கிறாள். அதை அறிந்துகொண்ட இந்துவின் உணர்வுகள் உரசலடைகின்றன. அவளது வார்த்தைகளில் அதைப்பாருங்கள்: 'அப்பு இருக்கப்போறான்று சொன்னவுடனே எனக்குத் தலைகால் புரியலெ. ஜிரர்ன்னுது. ரொம்பக்கஷ்டப்பட்டு காமிக்காம அடக்கிண்டேன் - காதிலேயே வாங்கிக்காததுபோல. தூக்கம் கூட வரலெ, நேத்திக்கு. ந்யானா கல்லு மாதிரி உட்கார்ந்திருக்கே.'

இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் அவள் கூறுவாள்: 'நான் இந்த உசிரை உனக்காததான் வச்சிண்டிருக்கேன். மூணுவருஷம் எங்கேயோ போயிருந்தேன் (திருமணமாகி - பரசவுடன் இருந்தகாலம்) பாரு, அப்பு அங்கே இல்ல நான். உன்னோடதான் இருந்தேன்.'

பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் இந்து கூறுவாள்: 'நீ படிச்ச வேதத்தின்மேலே ஆணையாச் சொல்றேன், நீ இல்லாம நான் உசிரோட இருக்கிறதுக்கு அர்த்தமே இல்ல.'

இவ்வாறு வெளிப்படையாகப் பேசும் இந்து, அவளை நெருங்கி - அவளது தோள்களைப் பற்றி, மாப்பைத்தவி, தழுவி இறுக அணைத்துக் கொள்ளுகிறாள். அப்பொழுது ஏதோ பாவம் செய்துவிட்டது போன்ற குற்ற உணர்வுடன், பரிதவித்து, விரைந்துவிலகும் அப்பு; ஊர்போய் திரும்பி வருவது, வேதபாடசாலையை ஏற்று நடத்துவதற்கு மட்டுமல்ல, இந்துவுக்காகவும்தான். பாடசாலைக்கு வந்த பின்னர், இந்துவின் காதலை ஏற்று நடக்கும் பரிபக்குவம் அவனுக்கு வந்துவிடுகிறது. இந்து அவளை ஆரத்தழுவி பிரிந்த நிலையில், தி.ஜா. அப்புவின்தாயின் மனைலையை இவ்வாறு சித்திரிப்பார்: 'அப்பு மேனிகொதிக்க நின்று கொண்டிருந்தான் (அவனுக்கு) இந்து உள்ளே ஓடிவிட்டாளே என்றிருந்தது'.

விரசமேயில்லாமல் இவர்களது இந்தக் காதல் நாவலில் அழகாகப் பின்னப்பட்டுள்ளது. அலங்காரத்தம்மாள் அழகானவள். கம்பீரமானவள். ஜானகிராமன் நாயகிகளின் ரகம். அவளது கணவன் தண்டபாணியின் பார்வையில் அவள்: 'சாதாரணமாக எல்லாப் பெண்களிடமும் காண்பதைவிட எல்லாமே சற்றுக்கூடுதலாக இருக்கும் - உயரம், தலையளவு, கைகால் நீளம், உடல் திரட்டு, தலையிரி, எல்லாமே.'

அவளது பிள்ளை அப்பு இப்படிப்பார்க்கிறான்: 'அம்மா வேறு எங்காவது பிறந்திருந்தால் ஒரு சிம்மாசனத்தில் உட்கார்ந்திருப்பார் ராணிமாதிரி - ராணியாகவே. அம்மா பார்க்கிறது, சிரிக்கிறது, பேசுகிறது, திரும்புகிறது, நடக்கிறது எல்லாமே அப்படித்தான் இருக்கும்.'

இந்தக் காதலில், அப்புவின் காதல்காரர்: அம்மா

இத்தனை அழகா இருக்காளே! எனக்குத்தெரியவே தெரியாதே... நீ சொல்லவே இல்லியே. என்னகளை! என்னஅழகு!

அழகு மட்டும் இருந்தால்போதமா? குணம் வேண்டாமோ? அலங்காரம் தனது கணவனை விட்டுப் பரபுருஷனான சிவசு என்ற சிவசந்தரத்துடன் உறவுகொள்கிறாள். அதுவும் கிருஷ்ணன், விசாலம், அவளது இஷ்டபுத்திரன் அப்பு ஆகியவர்கள் பிறந்த பின்னரும். இவை எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் திருப்திதராத காமம்தான். நாவலினோரிடத்தில் தி.ஜா.கூறுவார்: 'அவளை (அலங்காரம்) தொடக்கூடச் சற்றுக்கூச்சமாய் (பயமும்தான்!) இருக்கும். அவளாக நினைத்துக்கொண்டு திரும்பிக்கையை அவர் (தண்டபாணி) மீது போட்டு அணைத்துக்கொள்ளும் பொழுது அவருக்கு அந்தப்பயம் நீங்கும்.' அவளைப் பெண்டாள முடியாத 'பொண்ணைத்தனம்' தண்டபாணி யிடமிருந்தது. இதுவே அவரைப் பிரித்து, சிவசுவிடம் அவளை நெருங்கவைத்திருக்கலாம்.

சிவசு - அலங்காரம் ஆகியேரது உறவு; கட்டற்றது, சுதந்திரமானது, சமூகக்கூச்சமேதும்பற்றது. இவ்வறவுகூட - அவள் சிவசுமூலம் மேலும் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றநிலையில் - பட்டும் படாமல் விரசமேதும்பில்லாமல் நாவலில் வருகிறது.

ஒரு வகையில், தண்டபாணி நடத்தைகெட்ட பெண்ணை மனைவியாய்க்கொண்ட பேய்வுழியாக இருந்தபோதும், அலங்காரம் அவரை இப்படித்தான் பார்க்கிறாள்: 'அப்பா ஞானசூரியன், கருணாமூர்த்தி, என்னக்க கருக்கிப்போடாம இருந்துதே இத்தனை நாளா?'

இது நாவலில் முரண் நகையாகவே தோன்றுகிறது.

தனது பாவங்களைக்கழுவு, அதிலிருந்து விடுதலைபெற, 'அலங்காரம்' வேதவித்தான அப்பு வைத்தான் நம்பியிருந்தான்: 'வேதம் படிச்சா வயசேது? அவாள்தான் ரிஷி யாயிடுவா. நெருப்பா ஆயிடுவா. அப்படி நீ வருவே, அப்பு உன்னைப் பார்த்து, உன் கால்லெ விழுந்து எல்லாத்தையும் (காமம் சார்ந்த அழகுக்குகள்) எரிச்சுடலாமனு தீர்மானம் பண்ணிண்டேன்...'

அந்த நம்பிக்கை தவறென்பதை அவள் அறிந்தபோது, அதாவது அப்பு - இந்து காதலை அறிந்தநிலையில், 'நீயும் அம்மா பிள்ளையாவே இருக்கே!' என்று கூறும் அலங்காரம் - குடும்பத்தையே பிரிந்து, மோட்டுஷ எந்தியை நாடி, காசிக்குப் புறப்படத் தயாராகிவிடுகிறாள். அத்தகைய மனப்பக்குவம் அவளுக்கு வாய்த்துவிடுகிறது.

வாழ்வின் மீதான பரிவு, இசையின் மீதான உபாசக உணர்வு, பெண்களின் மீதான நெகிழ்ச்சி, புலக்காட்சிகளின் லயிப்பு என இவைதான் தி.ஜா.வின் எழுத்தில் விகாசம் கொள்கின்றன. 'அம்மா வந்தாள்' நாவலிலும் இவை இடம்பெறத் தவறவில்லை.

மனிதனை இயற்கையால் கைவிடப்பட்டவனாக, முற்றிலும் தனியனாகப் பார்க்க ஜானகிராமனால் முடிவதில்லை. அவனது பரவசங்களை, பிரேமைகளை ஓரளவு மனோரதிய வசியத்துடன் அவரால் எழுதமுடிகிறது.

இதுவே அவரது பலமும் பலவீனமுமாகும்.

- க. சட்டநாதன் ©

படிப்பகம்

நெடுந் காலத்தின் பின்னொரு நாள் - பி. ரவிவர்மன், பக். 96 + xii, விலை 175/=, 'நிகரி' வெளியீடு, 24,6/9 இனிசியம் வீதி, தென்விவானை.

"1983க்குப் பின்னான சடுதியான காலங்கடத்தலின் அரசியல் மாற்றங்களின் எதிர்கொள் நிகழ்வுகளின் அனுபவங்களே இந்த சிறுகதைத் தொகுதியாகும்" என்கிறார் ஆசிரியர்.

பூமிக்கடியில் வானம் - அலறி, பக். 58, விலை 100/=, 'மெஸ்ரோ' பப்ளிகேஷன், கல்முனை.

இளங்கவிஞரின் முதலாவது கவிதைத் தொகுதி, அழகிய முகப்பு அட்டையுடன் வெளிவந்துள்ளது.

கடலைகள் கொஞ்சம் நகர் - கலையார்வன், பக். 180 + xvi, விலை 200/=, நெயோ கல்சரல் கவுன்சில், 28/1, சென் ஜேம்ஸ் மேற்கு வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

குருநகர் மக்களின் வரலாறு, சமூகம், சமயம், தொழில் வகை, கலை, விளையாட்டு போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய விரிவான விபரப் பதிவு சுவாரசியமாகத் தரப்பட்டுள்ள நூல்.

கண்டிராசன் கதை - சாரல்நாடன், பக். 64, விலை 170/=, சாரல் வெளியீட்டகம், 7 ரொசீட்டா பஸ்கூட்டு சந்தை, கொட்டகலை.

ஏற்கெனவே ஆய்வு நூல்கள் சிலவற்றை வெளியிட்டுக் கவனிப்பைப் பெற்ற மலையக மூத்த எழுத்தாளரின் புதிய நூல்; பத்து அத்தியாயங்கள் கொண்டது.

அக சலனம் (இதழ் -1) - ஆசிரியர் குழு, பக். 32, விலை 50/=, மாரி மகேந்திரன், 151, பிரதான வீதி, பொகவந்தலாவ.

கவிதைக்கொ புதிதாய் மலையகத்தில் மலர்ந்துள்ள காலாண்டிதழ். மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள், கட்டுரைகள், புதிதவர்களின் கவிதைகளுடன் வெளிவந்துள்ளது.

மலையகத் தொழிற்சங்க வரலாறு - அந்தனி ஜீவா, பக்.24, விலை 50/=, மலையக வெளியீட்டகம், த.பெ.32, கண்டி.

கோ. நடேசய்யர் முதல் தோழர் எஸ். நடேசன் வரை ஆற்றிய பணிகளைச் சுருக்கமாய்க் கூறும் நூல்.

புயலுக்குப் பின் - மா. கி. கிறிஸ்தியன், பக். 448, விலை தரப்படவில்லை, அக்னி வெளியீடு, எம். ஜி. கிறிஸ்தியன், 31 Rue Des Hautes Bornes, 94310 Orly, France.

1964 ஆம் ஆண்டுப் புயலின் பின்னணியில், குருநகர் வாழ்க்கையைக் களமாகக்கொண்டு விரிகிறது நாவல். "நாவலாசிரியர் கிறிஸ்தியனின் சமுதாய உணர்வும் படைப்பாற்றலும் போற்றுதற்குரியது" என்று முன்னுரையில் செ. கணேசலிங்கன் கூறுகிறார்.

பொறுப்பெனாயான் - பண்டிதர் ம. கட்டபேசுவரன், பக். 55 + vi, விலை 100/=, அவைக்காற்றுக்கைக் குழு, சன்னாகம்.

சங்கப்பாடல்களின் பொருள்களைப் பின்புலமாகக் கொண்டு இன்றைய யதார்த்தத்தையும் தழுவியுள்ள நான்கு நாடகங்களைக் கொண்டுள்ளது.

தேனகம் (2005) - த. மலர்ச்செல்வன், பக். 62, விலை தரப்படவில்லை, பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை, மண்முனை வடக்கு, மட்டக்களப்பு.

பதின் மூன்றாவது ஆண்டு முத்தமிழ் விழாச் சிறப்புமலராக, வழமைபோல் - விடயக்கனிபுடனும் அழகிய வடிவமைப்புடனும் வந்துள்ளது; ஏனைய அரச அலுவலகங்களிற்கு முன்மாதிரியாய் அமையத்தக்கது.

மூன்றாவது கண் (இல. -5) - சி. ஜெயசங்கர், கமலா வாசகி, பக். 16, விலை 10/=, 30, பழைய வாடிவீட்டு வீதி, மட்டக்களப்பு.

'உள்ளூர் அறிவு திறன் செயற்பாட்டு மடல்' என்ற விருது வாக்கியத்துடன், பயனுள்ள விடயங்கள் பலவற்றுடன் வெளிவந்துள்ளது. 'நவால் எல் சதாவி'யின் நேர்காணல், 'கோவும் மடைப்பறையும்' என்பன முக்கியமானவை. ©

வார்த்தைகளற்ற உலகு

கலைச்செல்வன்

நோர்வேயில் வாழ்ந்துவரும் ஈழத்தமிழரான கவிஞர் 'தமயந்தி' (சைமன் விமலராஜன்) சிறந்த ஒளிப்படக் கலைஞர்; 'பந்து' என்ற குறும்புத்தையும் உருவாக்கியவர். அவரது ஒளிப்படக் காட்சியின்போது 'ஆதலினால் காதல் செய்வீர்' என்ற பெயரில் சிறு வெளியீடு வந்துள்ளது.

"காற்றின் தழுவலில் நித்தம் சிலிர்த்து அவ்வப்போது சூரியக் குளியலிலும் மறுபொழுது பனியின் போர்வையிலுமாய் - பொழுதொரு மேனியாய், பொழுதின் மேனியாய் - துண்டம் துண்டமாய் சிதறிக் கிடக்கும் நோர்வே. பொழுதுகளின் வார்த்தைகளற்ற உலகை எங்களை உறவாட விட்டிருக்கிறார் தமயந்தி. புரட்சி, போராட்டம், அரசியல், ஜனநாயகம், உரிமை என ஒரு புறமும்; கலை, அழகு, கவிதை, அறிவியல், இலக்கியம் என இன்னொரு புறமுமாய் அல்லாடி சிதைந்து - இழப்பு, சோகம், நிச்சயமின்மை, கழிவிரக்கம், பச்சாத்தாபம், பிரிவாற்றாமை எனத் தோய்ந்து சோர்ந்த போதிலெல்லாம் உயிரா போய்விட்டது என மீண்டு, காணுமிடமெல்லாம் நம் வசமே என நம்பிக்கையுடன் செயற்பட்டு வருகிறார்.

நானும் நான் சார்ந்ததுமே சமூகம், என்புக்கை விரிப்பில் இருந்து தொடங்கி மீண்டும் கண்ணையர முனையும் வரையான காட்சிகளே எனது குழல் என - நேற்றையவை எல்லாம் நெஞ்சில் ஏறி பரிசீலிக்க, நாளை நடுத்தெருவுக்கான வாழ்வாய் அச்சுறுத்த -

கணமும் கணத்தில் விளையும் கணமுமே வாழ்வின் நிஜம் என களிப்புறும் கலைஞன்.

எல்லா மனிதர்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய சாவைப் பற்றிய பயம் - வாழ்வைப்பற்றிய பயம், இவை இரண்டையுமே துணிச்சலுடன் விரட்டிச் செல்வது அல்லது புறக்கணித்துச் செல்வது இவனது விளையாட்டு, அதுவே அவனது கலை - வாழ்வு எல்லாம்.

அயலவர் ஆயுதம் வந்தபோது தலை குனிந்து, உடன் இருந்தவர் கை ஓங்கியபோது அழுது புலம்பிய ஒரு காலத்தின் மடியில் - புரட்சியாளனாய், போராளியாய் தன் முஷ்டிகளை உயர்த்திக்கொண்டபோது - முதுகெலும்பும் உடைக்கப்பட்ட பிராணியாய் பல பொட்டுகள் பூந்து, ஐரோப்பிய பற்றைக்குள் பதுங்கி, மொழியும் கழன்று ஊமையாகிப்போன தெருக்களின் ஓர் அகதிப் பாடகனின் மொழியும் இதுதான் - வாழ்வும் இதுதான் போலும்.

இந்தப் பின்னணியில்தான் தமயந்தியின் புகைப்படங்களை நேசிக்க முடிகிறது.

கலைஞன் - காட்சி, படைப்பு - படைப்பாளி, இவ்வகையான பிரிப்புகளோடு இவனது புகைப்படங்களைப் பார்க்க முடிவதில்லை. அனைத்திலும் ஓர் பங்காளியாகவே இவன் கலந்து விடுவதைக் காணமுடிகிறது.

சாதாரணமாய் பார்க்கிறபோது அழகியல் சார்ந்த நேர்த்தியாக சிறைப்படுத்தப்பட்ட காட்சியாக தோன்றுகின்ற ஒவ்வொரு புகைப்படத்துக்குள்ளும், உணர்ச்சி பூர்வமான கனத்த உள்ளீடு ஒன்று ஊசலாடி நர்த்தனம் கொள்வதை அடுத்தவர் அனுபவக் கூட்டுக்குள் நுழையத் தெரிந்தவர்கள் இலகுவாக கண்டு கொள்வர்.

கலை அழகைத் தேடுகிறது. உண்மையைத் தேடுகிறது. அர்த்தத்தைத் தேடுகிறது. அனுபவத்தைத் தேடுகிறது.

ஒரே காட்சி ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு விதமான உணர்வுகளை எழுப்பி விடலாம். அது அவரவர் அகநிலை சார்ந்த அனுபவங்களையும், அக்கணத்து மன உணர்வையும் பொறுத்த விடயம்.

தமயந்தியின் வார்த்தைகளற்ற உலகின் - கமரா கவிதையின் இசையை நுகரும்போது, பல சமயங்களில் நெஞ்சின் அலைகள் மேலெழுந்து, அனல் புயல் கக்க, கண்கள் ஹெடித்து ஊற்றெடுக்க புன்னகைக்கிறேன்.

இந்த உலகுக்கும் எனக்கும் இடையேயான உறவு உக்கிரம் கொண்டு உருவேறு, ஓர் உணர்வுப் பிரவாகத்துள் தோய்கிறேன். அது பச்சாத்தாபமா, பரிசாசமா தெரியாது. ஒன்று மட்டும் நிதர்சனமாய்த் தெரிகிறது. காணுமிடமெல்லாம் நம் வசமே எனக்கொண்ட போதிலும், எதுவும் எமதில்லை எனக்கொண்ட இவ்வுலகின் அகதி.

தமயந்தியின் படங்களினூடாக வரும் பனிக்காற்றின் சிறகாய் இருந்தாலென்ன - உறைந்தியின் அலையாய் இருந்தாலென்ன - மலைகளின் முலைகளாய் இருந்தாலென்ன - மரங்களின் 'ஓகஸர்'வாய் இருந்தாலென்ன - அனைத்தின் அடியிலும் ஒலமிட்டு என் முகத்திலறைவது அகதி! அகதி! அகதி!!!

தமயந்தியின் புகைப்படங்கள் என் இதயத்தில் இப்படித்தான் சாளரங்களைத் திறக்கின்றன.

கமரா - தானும் தான் காணும் காட்சிகளுக்கும்டையே தன்னையும் காட்சியையும்

கோதண்டராம நடேசய்யர் தீவிரமான நூல் பதிப்பாளராக பரிணமிக்கத் தொடங்கிய 1930 இல், சகோதரி அச்சகத்தை அட்டன் நகரில் தோற்றுவித்தார்.

மலைநாட்டில் இப்படி ஓர் அச்சகத்தைத் தொடக்கிய முதல்வர் நடேசய்யரே. அவரது அச்சகம் தன்னைப்பற்றிய நிச்சயமானதோர் எதிர்பார்ப்பைத் தோற்றுவித்து, நிரந்தரமான வாசகர் கூட்டத்தைத் தமிழ் மக்களிடையே உருவாக்கியது.

ஏழை இந்திய வம்சாவளி மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கை நிலைமையில் ஒரு சடுதியான மாற்றத்தை உருவாக்கவேண்டி, 1920 தொடக்கம் கொழும்பு நகரில் வாழ்ந்து அரசியல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்ததோடு, பத்திரிகைகள் பலவற்றையும் நடாத்தியிருந்தார். தேசநேசன் (1922), தேசபக்தன் (1924), The Citizen (1922), Forward (1926), Estate Labour (1924) என்பவை இவற்றுள் சிலவாகும். இலங்கை தேசிய காங்கிரசின் பிரமுகர்களோடு நெருங்கிப்பழகி அதன் நடவடிக்கைகளிலும் பங்கேற்றார்.

இந்தியாவில் தான் வாழ்ந்த காலத்தில் இன்ஸ்யூரன்ஸ், ஆயில் என்ஜின்கள், வங்கி பரிசோதனை போன்று வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் நூல்களையும் 'ஒற்றன்' என்ற நாவலையும் வெளியிட்டிருந்தார் (ஆதாரம் : 1918 இல் வெளியான 'ஜெமித்ரன்' திண்பதிப்பு பத்திரிகை). கூடவே, 'வர்த்தகமித்ரன்' பத்திரிகையைத் தனது சொந்த வர்த்தகமித்ரன் அச்சகத்தின்மூலம் மூன்றாண்டுக்களுக்கு மேலாக வெளியிட்ட அநுபவமும் அவருக்கிருந்தது.

இப்படிச் சேகரித்த அநுபவச் செறிவோடு, கொழும்பில் வாழ்ந்துபெற்ற பத்து வருட நேரடி அநுபவத்தோடும், 1930 இல் அட்டன் நகரில் குடியேறி சகோதரி அச்சகத்தை ஆரம்பித்தார். அந்த அச்சகத்திலிருந்து முதலாவதாக, தன்னுடைய மனைவி மீனாட்சி அம்மையார் எழுதிய பாடல்களை 'இந்தியத் தொழிலாளர் துயரங்கள்' என்ற தலைப்பில் இரண்டு பாகங்களை, ஒவ்வொன்றிலும் ஆயிரம் பிரதிகளை வெளியிடவும், மூன்றாவதாக தானேழுதிய 'நீ மயங்குவதேன்?' என்ற அகவெழுச்சிக் கட்டுரை நூலை வெளியிடவும் திட்டங்கள் தீட்டி முயற்சிகள் மேற்கொண்டார்.

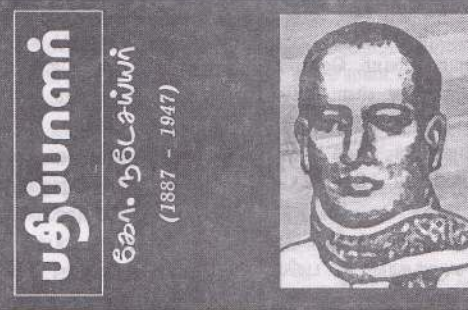
இம்மூன்று நூல்களுக்குமான பதிவு எண்கள் முறையே 24388, 24389, 24390 என்பதாகும். ஒரேமுறையில் இந்தப் புத்தகங்கள் அரசாங்கத்தால் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பினும், நூல் வெளியாகும் போது 'நீ மயங்குவதேன்?' ஏனைய இரண்டு நூல்களையும் முந்திக்கொண்டது.

நீ மயங்குவதேன்? 25.11.1931இல் வெளியானது.

இந்தியத் தொழிலாளர் துயரங்கள் 6.12.1931இல் வெளியானது.

தன்னுடைய நூலுக்கு தன்மனைவியையும், தன் மனைவியின் நூல்களுக்கு டி. சண்முகம் என்ற குக்சுபரி தோட்டத்து பெரியகங்காணியையும் வெளியிட்டாளாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இந்த மூன்று நூல்களும் தொழிலாளரிடையேயும், தமிழ் மக்களிடையேயும் ஆரவாரமாக விற்பனையாயின. குறிப்பாக, தொழிலாளர்கள் தம்மைக் குறித்த பாடல்களை ஒரு பெண்மணி எழுதியிருப்பதை ஒருவித கிளர்ச்சியுடன் வரவேற்றனர். இந்த மூன்று நூல்களுக்கும் கிடைத்த ஆதரவினால் மனம் மகிழ்ந்த நடேசய்யர், இதற்கடுத்த முயற்சியை இன்னும் விசால மாக்கினார். இருநூறு பக்கநூலை - இரண்டு பாகங்களாக 1933இல் வெளியிட்டார். புபேந்திரசிங்கன் அல்லது நரேந்திரபதியின் நாக

பதிப்பாளர்

G. N. Desai
(1887 - 1947)

வாழ்க்கை என்ற தலைப்பில் சகோதரி அச்சகம் வெளியிட்ட இந்தநூல், இந்தியாவின் பாட்டியாலா மகாராஜா செய்த அக்ரமங்களை ஆவணப்படுத்தும் நூலாகும். அவருக்கெதிராக மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து விசாரணை ஒன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்ததை - தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் காணக்கிடைக்காத தகவல்களை உள்ளடக்கிய நூலாகும்.

'இந்தப் புத்தகத்தில் காணக்கிடைக்கும் தகவல்கள் பொய்யானதாக இருந்தால் இதை எழுதியவரைத் தூக்கிலிடவேண்டும்' என்ற இந்த நூலுக்கான முன்னுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நூலில் காணப்பட்ட தகவல்களால் தமது ஆட்சிக்குப் பங்கமேற்படும் என்பதைக் கண்ட இந்திய அரசாங்கம், இந்தப்புத்தகம் தமது நாட்டுக்குள் வரக்கூடாது என்று தடைவிதித்தது.

1929 இல் மகாத்மகாத்மியின் கீழ்ப் படியாமை இயக்கத்தின் போது தடைவிதிக்கப்பட்ட இலங்கையின் கே. எஸ். அப்துல்காதர், கே. எஸ். அருணாசலம் நாடார், டி.கே. எம். ஜபார், வி. ஏ. தியாகராஜ செட்டியார் ஆகியோரின் நூல்களோடு (ஆதாரம் : எஸ். தியோடர் பால்கரன் எழுதிய The Message Bearers) நடேசய்யரின் நூலும் சேர்ந்தது; இதனால் இந்தநூலின் விற்பனை இன்னும் அதிகரித்தது.

இதற்குப் பின்னால் தனது ஏனைய ஐந்து நூல்களையும் - தொழிலாளர் அந்தரப்பிழைப்பு நாடகம் (1938), இந்தியா இலங்கை ஒப்பந்தம் (1941), தொழிலாளர் சட்ட புத்தகம் (1942), அழகிய இலங்கை (1944), Indo Ceylon Crisis (1941); மீனாட்சியம்மையாரின் இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை (1940) என்ற நூலையும் டிம்புல வீதி அட்டனில் இயங்கிய கணேஷ் பிரஸ்ஸில் பதிப்பித்தார்.

1946 இல் - தான் இலங்கை சட்டசபை உறுப்பினராக இருக்கும்போதே, இந்தியாவில் தான் பிறந்து வளர்ந்த வளவனூர் கிராமத்தில், இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் இயங்கும் வண்ணம் ஓர் அச்சகத்தை நிறுவினார். ஆசிரியர், பிரசுரதாரர் என்ற முறையில் இரண்டுக்கும் அவரே பொறுப்பாளராக இருந்தார். அந்த அச்சகத்தைத் தொடர்ந்தும் நடாத்தும் எண்ணம் அவருக்கு இருந்தது. இலங்கையில் ஏற்பட்டுவரும் இந்தியத் துவேச கருத்துக்களால், மீண்டும் இந்தியாவுக்குப் போய்விடவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவரிடம் மேலோங்கியிருந்ததை, நண்பரும் தினத்தபால் பத்திரிகை ஆசிரியருமான க.அ. மீரா முகையத்தினுக்கு 15.10.47இல் எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அவர் இந்தியாவில் தொடங்கிய அச்சியந்திரசாலையிலிருந்து, 1946 இல் தானேழுதிய கதிர்காமம் என்ற நூலைப் பதிப்பித்தார்; அதுவே அவர் பதிப்பித்த இறுதி நூலாகும். இந்தியாவில் குறைந்தவிலையில் அச்சிட்டு இலங்கையில் விநியோகத்தை மேற்கொள்ளும் முறையை ஆரம்பித்து வைத்தார். இன்று இயங்கும் மித்ர பதிப்பகம், குமரன் பதிப்பகம், சுவத் ஏசியன் பூக்ஸ், மணிமேகலைப் பிரசுரம் ஆகியவற்றுக்கு அவரே முன்னோடியாகத் திகழ்ந்துள்ளார்.

'கதிர்காமம்' நூல் நாற்பத்தெட்டுப் பக்கங்களில், ஐந்து அரிய புகைப்படங்களுடன் வெளிவந்தது.

பிரயாணமுறை, கதிர்காமச் சரித்திரம், கதிர்காமமும் புராணங்களும், கல்யாணகிரியும் அவரது பிற்காலமும், தற்கால நிலை, கதிர்காமமும் முஸ்லீம்களும், அருணகிரிநாதரின் திருப்புக்கு என்ற ஏழு அத்தியாயங்களைக்கொண்ட அந்த நூல் மீள்பிரசுரம் செய்யப்படல் வேண்டும்.

செயற்கரிய செயல்களைச் செய்த இவரது எழுத்துக்களைத் தேடிப்பிடித்து வாசிப்பதுடன், மீள் பதிப்புச் செய்து இன்றைய சந்ததியினருக்கு வாசிக்கும் வாய்ப்பை உண்டுபண்ணித்தருவது, ஒரு சிறப்பான பணியாகும்.

குறிப்பு: இந்தப் புத்தகங்களை கொழும்பு நூதனசாலை நூலகத்தில் பார்வையிடலாம்

- சரஸ்வதி டி

குறுங்கதை

தனி பஸ்

சி. கதிர்காமநாதன்

பேருந்து இன்னும் வரக் காணோம். நேரம் போய்க் கொண்டிருந்தது. வழமையாக பருத்தித்துறை செல்லும் பேருந்துக்காகக் காத்து நிற்போர் அமைதியிழந்து நின்றனர்.

யாழ்ப்பாணத்துக்குச் செல்லும் பேருந்துகள் சனக் கூட்டத்தினால் நிரம்பி வழிந்தபடி ஓடிப்போயின.

காலை நேர அவசரம், பலதரப்பட்ட மக்கள்... வேலைக்கு, வைத்தியசாலைக்கு, தொலை தூரப் பயணம்... பாடசாலை மாணவர்கள்...

கூட்டத்திற்குச் சொல்லவா வேண்டும்! நான் அலுப்போடு வேடிக்கை பார்த்தபடி... எனக்குப் பக்கத்தில் நின்றவர் சொன்னார், "ஆஸ்பத்திரிக்கு போகவேணும்... எல்லா பஸ்சிலையும் சனமாய்க் கிடக்கு... உங்கள் எங்கேயோ பாத் மாதிரிக் கிடக்கு."

நான் மெல்லச் சிரித்தேன். ஒரு பேருந்து விரைந்து வந்து நிற்க, அவர் ஏற்புபோனார்.

"ஐயா, இது பாடசாலை பஸ். நீங்கள் போகேலாது."

மாணவர்கள் கூட்டில் அடைக்கப்பட்ட பண்ணைக் கோழிகள் போல் நிரம்பி வழிந்தனர். அதன் பின்னால் அந்தத் தனிப்பேருந்தும், வண்டியும்

நிரம்பியபடி...

"சே... படிக்கிற பிள்ளையாளுக்கெண்டு தனியா பஸ் விடுகினம். அது மாதிரி... வேலைக்குப் போற ஆக்கள்... வயதுபோன ஆக்கள்... பென்சன் எடுத்த ஆக்களெண்டு என்னை மாதிரி ஆக்களுக்கு 'தனிய' பஸ் விடலாம்தானே..?"

என்னை உற்றுப் பார்த்தார்.

நல்ல விடயம்தான் என்றேன்.

"அட... இப்ப எனக்கு ஞாபகம் வருகுது. உங்களுக்கு 'ஜேப்பி' பட்டம் கிடைச்சதெண்டு பேப்பரில் உங்கட படத்தைப் பாத்தான்."

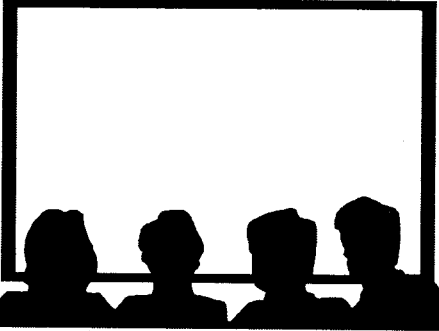
நான் தலையாட்டினேன்.

→ (பக்கம் - 11)

கனவு நகரத்தை இயல்பும் நகர யாழ்க்கை

புளபளப்பான பெருங்கனவு நகரமான பாரிஸின் சிராய்ப்புகள் நிறைந்த - கண்ணீரும் துயரமும் பெருகிவழியும் பகுதியைச் சித்திரிப்பதன்மூலம் குரூர யதார்த்தத்தைத் தோலூரித்துக்காட்டி, பெருங்கனவில் கல்லெழுகிறது அருந்ததியின் 'முகம்' திரைப்படம்.

படத்தைப் பார்த்த என்னுடைய நண்பர்களில் பலர், தாம் அப்படத்தைப் பார்த்திருக்கக்கூடாது என அபிப்பிராயப்பட்டனர். பாரிஸ் வாழ்க்கை பற்றி அவர்கள் கொண்டிருந்த மென் கனவுகளைச் சிதைத்திருக்கிறது 'முகம்'. யதார்த்தம் இதுதான் என்பதை உணர்த்துவதில் அருந்ததி பெற்று வெற்றி சாமானியமானதல்ல.

நிலுபலன்களை விற்று, தாயின் நகைகளை அடகுவைத்து, கண்ணீருடன் கடல்கடந்து போனவர்களையெல்லாம் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் ஒரு மனிதனைப் பற்றிப் பேசுகிறது படம். பிரான்குக்குச் சென்று சேர்ந்த தமையனின் மடல் தம்பிக்குக் கிடைப்பதாகத் தொடங்கும் படத்தின் வலிமையான குறியீட்டு அம்சம் அக்கடிமத்தான்: ஒட்டுமொத்தப் படத்தையுமே, வெளிநாடு பற்றிய கனவுகளுடன் திரியும் தம்பிகளுக்கு அருந்ததி அண்ணா கமராவினால் எழுதிய கடிதம் எனக் கூறமுடியும்.

தாயாக வருபவருடைய தோற்றம், சார்த்தப்பட்டிருக்கும் சைக்கிள், அடுப்பு என

இயல்பாக வெளிப்பாடடையும் முதல் காட்சியைப்போலவே முழுத்திரைப்படமும் இயல்பான வெளிப்பாட்டு முறையையே கொண்டிருக்கிறது. எளிமையான காட்சிப் படுத்தல்கள் மூலம் கதாநாயகனின் பாரிஸ் வாழ்க்கை அனுபவம் சொல்லப்படுகிறது.

சூழ்நிலையும் பணத்திற்கான வேட்கையும் புலம்பெயர்ந்த மனிதர்களை எவ்வாறு இயல்பு பிறழ்ச்செய்கின்றன என்பதைக் காட்டுபவையாக, அவை அமைகின்றன. கதாநாயகன் முதலில் சந்திக்கும் நண்பன் மற்றும் அறைவாசிகளின் நாளாந்த வாழ்வில்

படிந்திருக்கும் வறட்சியும், கவிந்திருக்கும் இருளும் பீதியை ஏற்படுத்தவல்லன. பின்பு நாயகனுக்கு அமையும் சூழல், இனிமையானது போன்ற தோற்றப்பாட்டையே கொண்டிருக்கிறது. அச்சூழலின் மனிதர்கள் தமக்குள்ளே அந்தரங்கமாக இயங்கும் சோகத்தை வெளித் தெரியவிடாமல், புன்னகையையும் கோபத்தையும் சகஜத்தையும் மாறிமாறி அணிந்து கொள்கிறார்கள். ஆனால், அந்த ஆழ்மனதின் சோகம் அவர்களை மீறிப் பல தருணங்களில் - இயல்பாகவே - வெளிப்பாடடைகிறது. இத்தருணங்களில் அருந்ததி பாத்திரவாப்பில் செலுத்தியிருக்கும் கவனிப்புத் தெரியவருகிறது. ஆண் ஆதிக்க சமுதாயத்தில் தோன்றும்

முதிகன்சிகரின் அவலம் குறித்து வாய் ஓயாமல் பேசுகிறோம். ஆனால் புறச்சூழலால் (போர், குடும்பம்) அலைவறும் ஆண்களின் மறுக்கப்பட்ட உடல்வேட்கை பற்றியோ உணர்வுகள் பற்றியோ கிஞ்சித்தும் சிந்தித்திருக்கிறோமா? இல்லை. ஆனால் 'முகம்' ஆணின் அவஸ்தைகள் பற்றிப் பேசுகிறது. போரின் தாக்கங்களில் சர்ச்சைக்குரிய ஒன்றை வெளிப்படுத்தியிருப்பது (படு தயக்கத்துடன்: சுய இன்பம் பற்றியும் இழிவுணர்வு பற்றியும்தான் கதையாடல் என்பது தெளிவு, பின் ஏன் செயற்கையான பூடகமான மொழி கையாளப்படுகிறது? பாராட்டுக்குரியது.

மாறுவேடங்களுக்குள் புகையுண்டு கிடக்கும் காயமுற்ற ஆளுமைகள் அவற்றுக்கேயுரிய நூற்றத்துடன் தோண்டியெடுக்கப்படும்போது, பார்வையாளன் அதிகிரான் - அலைக்கழிக்கப்படுகிறான். அதுதான் 'முகம்' அடையும் வெற்றி.

படத்தின் பின்னணி இசை, நீளம், தேவையற்ற மீள் காட்சிப்படுத்தல்கள், செயற்கையான மிகை வெளிப்பாடுகள் என்பன மீறி படத்தின் தீவிரம் புலப்படுகிறது. பல இடங்களில் இருக்கும் நாடகத்தன்மை ஒன்றுதான் எரிச்சலூட்டுகிறது. மிகை வெளிப்பாடுகள் படத்தின் முழுமையை ஊழ்படுத்திகின்றன. அதையும் தாண்டி பார்வையாளனில் படம் பெரும் தாக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறது.

கலைப்படம் என்று இதைக் கூறமுடியாது; எனினும் சிறிசில இடங்களில் அழகியல் உணர்வு வெளிப்பாடடைகிறது. 'முகம்'தை தீவிரமான சமூகப் பிரக்ஞையுள்ள திரைப்படம் என்று கூறலாம். எத்தரத்து இரசிகனும் இரசிக்கக்கூடிய அளவுக்கு பூடகமுற்ற வெளிப்பாட்டுமுறை உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருப்பது, படத்தின் பெரும் பலம். பிரச்சினை என்னவெனில், இதை நமது விசிலடிச்சான் குஞ்சுகளுக்குக் கொண்டுகொல்ல. ஒரு சரியான ஊடகத்தின் அவசியம் உணரப்படாதிருப்பதுதான்!

- உருளிற்றைஊர்னி 0

நாவல் பிறந்த...
நிபந்தனைகள்; அதற்கு உடன்படவேண்டும்.
தயக்கத்துடன் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.
'இங்குள்ள பெண்களைத் தவறான எண்ணத்துடன் பார்க்கக்கூடாது.'
'இந்த ஆசிரமத்தில் இருக்கும்வரை மது அருந்தக்கூடாது.'
'வாரத்துக்கொரு தடவை மலசலகூடத்தைச் சுத்தம் செய்யவேண்டும்.'
ஒத்துக்கொண்டேன். எனக்கு ஒரு அறை ஒதுக்கித்தரும்படி மஹாதேவிடம் கூறினார்.
'ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணிநேரம் உனது நாவல் பற்றிப் பேசலாம்' என்றார்.
மறுநாள் காந்திஜியைச் சந்தித்தேன். ஐந்து பக்கங்களை வாசித்தேன். அதைப் பொறுமையுடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். பிறகு கூறினார் 'இவை அத்தனையையும் ஒரு பக்கத்தில் கூறிவிடலாமே. ஏன் இவ்வளவு வர்ணனைகள். இதை ஏன் நீ உனது தாய்மொழியில் எழுதவில்லை.'
'என்னுடைய தாய் மொழியை நான் மறந்துவிட்டேன். மேலும் பஞ்சாபியில் நூல் வெளியீட்டாளர்கள் இல்லை' என்றேன்.
'எந்த மொழியில் வேண்டுமானாலும் எழுது. ஆனால் உன்னுடைய தோட்டிப்பையன் - துப்புரவுத் தொழிலாளி மிகவும் புத்திசாலி இல்லை என்பதை மட்டும் நினைவில் வைத்துக்கொள்...' மீண்டும் கூறினார்.
'டால்ஸ்டாய் படித்திருக்கிறாயா?'

'இல்லை. இங்கிலாந்தில் ரஷ்யர்கள் அவ்வளவு பிரபல்யம் இல்லை. டால்ஸ்டாய் மிகவும் கடினம் என்று பிரித்தானியர்கள் நினைக்கிறார்கள்.'
அப்படி ஒன்றும் கடினம் இல்லை. மஹாதேவ் இவருக்கு ஒரு 'ரிஸரக்ஷன்' பிரதி கொடு' என்றார்.
அடுத்த மூன்று மாதங்களில், என்னுடைய முந்நாயு பக்க நாவலை நூற்றுஐம்பது பக்கங்களில் எழுதி முடித்தேன்.
நான் நானாக, மென்மையான பஞ்சாப் மண்ணை - மண்ணின் மணத்தை - வெளிப்படுத்தும் கவிஞனாகவே இருக்க விரும்புகின்றேன். வெளிநாட்டில் வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டவனாக இருந்தாலும், இந்திய மண்ணுக்குத் திரும்பும்போது ஒரு இந்தியனாக வாழக்கூடிய பக்குவம் எனக்கு இருக்கிறது.
காந்திஜியைச் சந்திக்கவேண்டும், எனது நாவலை வாசித்துக்காட்ட வேண்டும் என்று நினைத்ததுதான் எனது எழுத்து வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட திருப்புமுனை" என்கின்றார், உலகப் புகழ்பெற்ற இந்த முல்க்ராஜ் ஆணந்த்.
ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டலில் அறை எடுத்து அமர்ந்துகொண்டு எழுதுவதாலோ அல்லது இத்தனை நாள்களுக்குள் எழுதி முடித்து விடுவேன் - முடித்துவிட்டுத்தான் மறுவேலை பாப்பேன் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு எழுதுவதாலோ, ஐவனுள்ள ஒரு நாவலை - ஒரு படைப்பை - உருவாக்கிவிட முடியாது என்பதை எழுத்தாளர்களுக்கு உணர்த்துகிறது, 'தண்டத்தகாதவன்' நாவலின் இந்தத் தோற்றக் கதை! 0

வார்த்தைகளைற்ற...
சேதப்படுத்தாமல் இரகசிய மெளனம் காத்து செயற்படுகிறது. தனது அகப்புற அனுபவ உணர்ச்சிகளில் தானியங்கி, காட்சிகளின் உயிரை மட்டுமே மெல்லக் கொய்து நம் தரிசனத்துக்கு வைத்துவிடுகிறது.
இவளது கலை ஆளுமையின் அழகியல் நரம்புகள், இவள் ஏற்ற வடுக்களின் ரணங்களையும் சேர்த்தே வெளிப்படுத்துகின்றன.
வாழ்க்கை வழங்கும் அனுபவம், அனுபவம் வழங்கும் வாழ்க்கை - இவை புணர்ப்பிறந்த வாழ்வின் சாரமே இவளது புகைப்படங்கள்..."
நன்றி: ஆதலினால் காதல் செய்வீ! 0

தனி...
"அப்ப... உங்கட ஊரில் ஐஞ்சபேருக்கு மேல ஜேப்பிமார் இருப்பினமெல்லே?"
"ஓம் இருப்பினம். தெரியாத ஆக்கள் எத்தனை பேரோ...?"
"அட... இப்ப ஜேப்பிமாருக்கெண்டும் தனிய பஸ் வில்லாம் போல..."
ஒரு பேருந்து சனக்கூட்டத்தினால் நிரம்பியபடி வந்து நின்றது.
நடத்துநர் வெளியே குரல் கொடுத்தார்.
"சமாதான நிதிவான்கள் மாத்திரம் ஏறங்கோ. மற்ற ஆக்கள் ஏறவேண்டாம்."
பெரியவர் அசைவற்று நின்றார்! 0

தமிழ்சினமாக் குப்பைக்கு மாற்றி:

திரைப்படச் சங்க இயக்கம்!

நல்ல சினமா புற்றிய பார்வை நம் தமிழ்ப் பார்வையாளனுக்கு மறுக்கப்பட்டே வந்துள்ளது. அதற்கான முதன்மையான காரணம், குப்பைகளாக - தமிழ் சிந்தனைப் பரப்பில் குவிக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் தமிழ் சினமாவின் தொடர்ச்சியான வருகையும், நல்ல சினமாவைத் திட்டமிட்டுப் பொதுசன வெளிகளில் மறுப்பிற்கான சூழ்ச்சிகளை தமிழ் சினமாவின் வியாபாரிகள் செய்து வருவதாகும். தமிழ்நாட்டின் குழலை விட்டுவிட்டு நம்மவர்களின் சினமாபுற்றிய புரிதலைப் பேச முனைந்தாலும் பூஜ்யம்தான் மிஞ்சுகின்றது. தமிழ்நாட்டில் கல்வியறிவு, எழுத்தறிவு மிகவும் குறைவு; ஆனால் நம் நாட்டில் கல்வியறிவு 90 சதவீதமாகக் கணிக்கப்பட்டாலும், நல்ல சினமா அறிவின் சராசரி வீதம் மிகவும் குறைவுதான். நம்மவர்களின் மனது, இந்தத் தமிழ்க் கழிசடை சினமாதான் சினமா என்று நம்ப வைக்கப்பட்டுள்ளது. நாம் ஏன் நல்ல சினமா கலாசாரத்தை நோக்கி இன்னும் நகராமல், இந்தத் தமிழ் சினமாவின் மாயைக்குள் அகப்பட்டு நம் கலாசார அடையாள வேர்களை இழக்கின்றோம்? உலகத்தின் மிகச் சிறந்த திரைப்படங்களை நாம் ஏன் நம் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு முன் கொண்டுசெல்லக்கூடாது?

பொதுவாக நம்மவர்களின் சினமா நினைவு என்பது, தமிழ் சினமா கட்டமைத்து வைத்திருக்கும் நிலையிலிருந்து இன்னும் வளர்ச்சியடையாமலேயே இருக்கின்றது. தமிழ் சினமா என்பது சினமாவே அல்ல; அது களியாட்ட விருந்தின் ஒரு கேளிக்கைப்பொருள் மட்டும் தான். அது முழுக்க முழுக்க வியாபாரச் சூத்திரம் கொண்ட - அப்பட்டமான பாசாங்குகள் நிரம்பிய - படம் பிடிக்கப்பட்ட நாடகம்தான். உள்ளடக்கம், உருவச் சிறப்புமற்ற வெறும் சக்கையான வடிவம்தான் தமிழ் சினமா. இந்த சினமா நம் உள்ளணர்வுகளுக்கான படைப்புணர்வின் ஆற்றுகையையோ, நினைவுபடுத்தவும் படைப்புணர்வின் அனுபவத்திற்கான அந்தரங்க உரையாடலை நிகழ்த்தவும் தகுதிகள் ஏதுமற்ற வெறும் சக்கையான குப்பைகள்தான். வியாபார சூதாடகர்களால் உற்பத்தி செய்யப்படும் இந்தக் கதையாடல்களினால் நாம் நம்மைத்தான்

இழந்துகொண்டிருக்கின்றோம்.

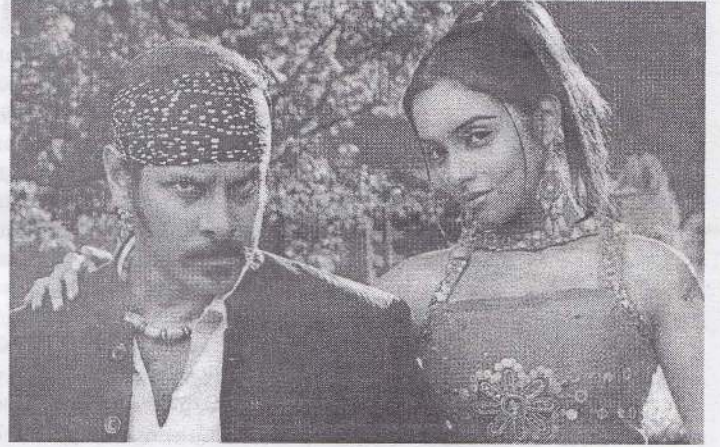
நல்ல சினமா அனுபவத்தை பொதுசனத்திடம் கொண்டு செல்வதற்கான செயற்பாட்டில் திரைப்பட இயக்கங்கள் முனைய வேண்டும். நல்ல திரைப்பட புரிதல் நிறைந்த திரைப்பட சங்கங்களினால், நல்ல சினமா கலாசாரம் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்ப முடியும். வங்கத்திலும், கேரளாவிலும் சிறந்த திரைப்படச் சங்கங்களின் செயல் முனைப்பினால்தான் அச்சமூகத்தின் சினமாக்கள், இந்திய சினமாவின் ஆன்மாவை உலகளவில் காப்பாற்றியுள்ளன. கேரளத்தில் ஜோன் ஆபிரகாமின் 'ஓடெஸ்ஸா' திரைப்பட இயக்கத்தின் பங்கை எளிதில் மறுத்துவிட முடியாது. கேரள சினமாவின் முகத்தையும் அகத்தையும், ஓடெஸ்ஸாவின் மாற்றக்கூறுகள் அடங்கிய செயல்முனைப்புத்தான் வெளிக்கொண்டு வந்தது. அதனால், நாமும் நம் சூழலில் நல்ல சினமா வைப் பொதுசனத்திடம் கொண்டு செல்லும் நோக்குடன் திரைப்பட இயக்கத்தின் அத்தியாவசியத்தை உணர வேண்டும். திரைப்பட இயக்கம், அதன் செயல் முனைப்பு என்னவென்று தெரியாத அளவுக்கு இலங்கையில் நம் சிந்தனைப் பரப்பு மிகவும் தாழ்வுற்றுத்தான் இருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கும் 'யாழ்ப்பாணக் கலைக்கழக திரைப்பட வட்டத்'தைத் தவிர, கொழும்பில் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பிரக்கையற்ற திரைப்படத் திரையிடல்கள் மட்டும் தான் இலங்கையின் தமிழ்ப் பார்வையாளனுக்கு இருக்கின்ற மாற்று சினமா வாசல்கள்.

மிக நீண்ட இருண்ட அரங்குகளின் அறைகளின் வெக்கைச் சுமையுடனும், சுய வலியுடனும் தமிழ் சினமாவைத் தவிர்க்க முடியாது - தமிழ்ப் பார்வையாளன் உயிருக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறான்; அவனை விடுவிப்பதற்கு நாம் முயலவேண்டும். இப்போதைக்கு திரைப்படம் குறித்து ஆர்வம் கொண்டிருக்கும் நம்மவர்கள், நகரங்களிலாவது திரைப்பட சங்கங்களின் மூலமாக நல்ல சினமாவை அதன் வட்டத்தில் திரையிட வேண்டும்; உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கி திரைப்பட கலாசாரம் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்பவேண்டும். நம்மவர்களும், தன்னார்வ அமைப்புகளும், எழுத்தாளர்களும், தமிழ்ச் சங்ககிளை அமைப்பாளர்களும் மற்றும் கலாசார அமைப்புகளும் திரைப்படக்கலைக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து - நம்மவர்களின் திரைப்படப் பிரக்ஞை வளர்வதற்கும், நம் இலங்கைத் தமிழ் சினமா சுய அடையாளத்துடன் வெளிவருவதற்கும் இனியாவது முனைய வேண்டும். நல்ல உலக சினமாக்களை நாம் அந்தந்தத் தேசத்தின்

தூவராலயத்தின் மூலம் பெற்றும், திரைப்பட கலாசார அமைப்புகளிடம் பெற்றும் திரையிட முடியும்.

மோசமான தமிழ் சினமாவின் வரவை நாம் தொடர்ந்தும் அனுமதித்தபடி இருப்போமானால், நாம் நம் சுயமான சினமாவைப் பற்றிய தேடலையும் இல்லாது செய்வதோடு, இந்த மோசமான திரைப்பட கலாசாரத்தின் வாயிலாக நம்மவர்களை 'லும்பன்'களாக மாற்றுவதற்கு நாமே வழி அமைத்துக் கொடுத்தவர்களாக மாறுவதற்கான காலச்சூழல் இருக்கின்றது. 'நல்ல திரைப்பட கலாசாரத்தின் மூலமாக நல்ல சமூக கலாசாரத்தையும் உருவாக்கமுடியும். நல்ல பிரக்ஞையை, நல்ல படைப்பாளிகளை, உயர்ந்த சினமாக்களை உருவாக்க முடியும்.' அதனால், தாமதிக்காமல் நாம் ஒன்றிணைந்து, மூட்டு இருளில் கிடக்கும் தமிழ் சினமாவின் மாயக் கதவுகளை உடைத்தெறிந்து புதிய கதவுகளைத் திறப்போம்; நம் பார்வையாளனுக்கு புதிய சினமா அனுபவம் ஒன்றை ஏற்படுத்தித்தருவோம்!

'நமது போராட்டத்தின் முன்னணியில் மிக முற்போக்கான கலைவடிவமான சினமா இருந்தாக வேண்டும். சமாதானத்துக்கும் மனிதகுல மேம்பாட்டுக்குமான பாதையை உலக

நாடுகளுக்குக் காட்ட வேண்டிய பெரும் பொறுப்பை சினமா என்கிற நவீன கலைவடிவம் ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும்!' என்று மிகவும் உறுதிப்படச் செய்யப்பட்டவர், ரஷ்யத் திரைப்படமேதை 'சோஜி ஜஸன்ஸர்'.

ஆகவே நம்மவர்கள், எழுத்து ஊடகம் மட்டும் தான் நம் கலாசாரத்தை நிர்ணயிக்கும் கலையென எண்ணாமல் திரைப்படத்தைப்பற்றிய அக்கறையை வளர்த்து, நல்ல சினமாவைப்பற்றிய புரிதலுடன் நம் கலை - இலக்கியவாதிகள் ஒருங்கிணைந்து செயற்பட முனையவேண்டும். ஊருக்கு ஒரு தமிழ்ச் சங்கத்தை மட்டும் நிறுவி வெறுமனே இலக்கியம் மட்டும்பேசாது, நல்ல திரைப்படங்களை மாதத்தில் ஒரு தடவையாவது உள்ளூர் கலாசார மையத்தில் திரையிடவும் - விவாதிக்கவும் - முன்வர வேண்டும். உலகத்தின் மிகச் சிறந்த - அற்புதமான - திரைப்படங்களை நம்மவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்து திரையிடுவதனால், இதுவரை காலமும் நம்மை மிக மோசமாக ஏமாற்றி வந்திருக்கும் இந்தத் தமிழ் சினமாவின் போலி முகத்தை அம்பலப்படுத்துவதோடு, நமக்கேயான - தனித்துவம் நிரம்பிய - சுயமான திரைப்படங்களை உருவாக்கும் காலத்தை நோக்கியும் நாம் முன்னகர்ந்து செல்லமுடியும்!

வாழ்க்கை

